

BIBLIOTHEKA
UNIV. JAGELL.
KRAKOWSKA

379855

000000

Mag. St. Dr.

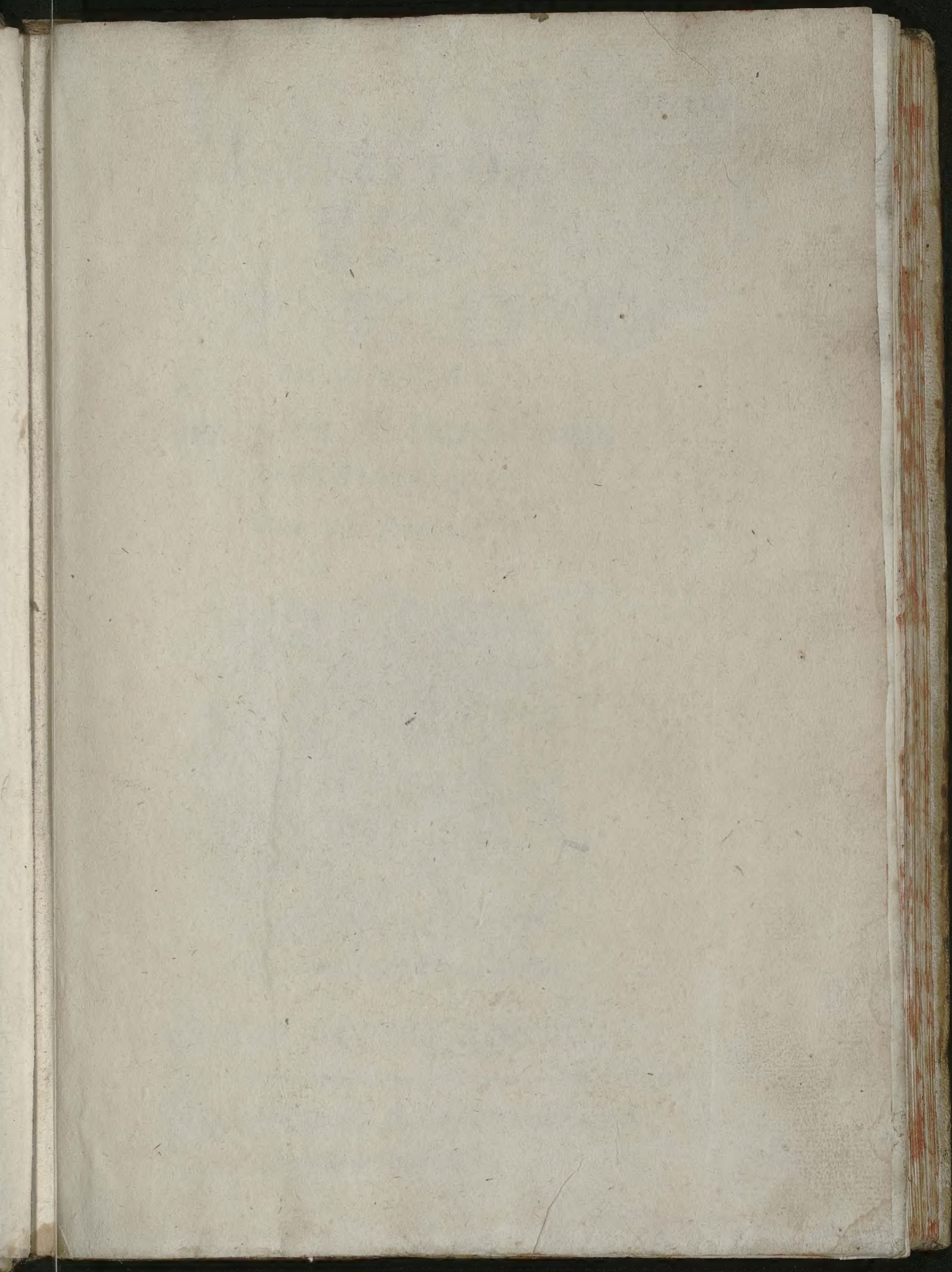
001

1404

379855

III

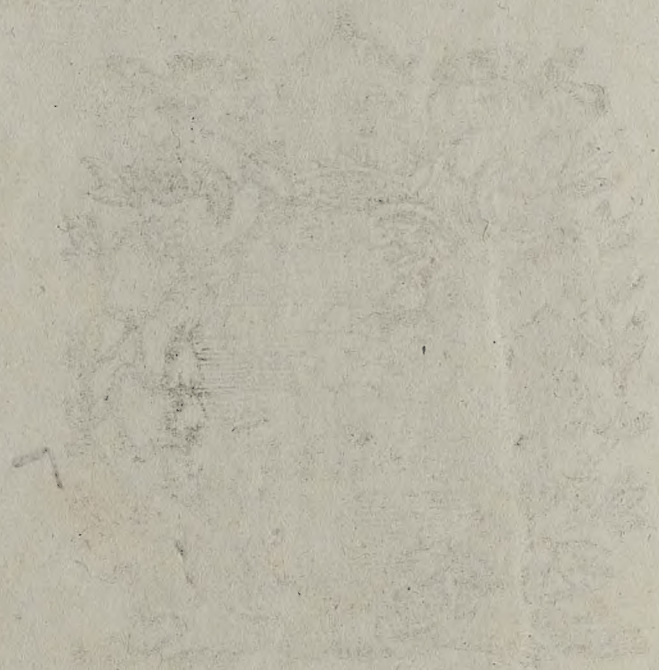

ALFED

W. A. 274

Claroveit Expeditionis

Super Bone Jure

ROME IN

EX

Cracovien. Exemptionis *In Nota diei 11 Aprilis 1777. rescriptum.*

Super Manutentione, *Dilata et videatur De bono jure etiam ad effectum manutentionis.*

Stantibus &c.

Dubium = *An sit danda Manutentio in possessione Exemptionis a Jurisdictione Ordinarii in casu &c.*

Rev. Pater. P Ræclarissimus Ordo RR. DD. Canonorum Regularium Custodum Sanctissimi Sepulchri Domini Hierosolymitani, suam repetens originem, & institutionem ab ipso Apostolo Divo Jacobo, sub regula D. *Augustini* approbatus fuit, & immediatè receptus in protectionem S. Sedis à Summo Pontifice Celestino II., *Summario num. 1.* Unus autem, & alter ex hisce Canonicis ab Urbe Hierosolyma *an. 1162.* in Poloniam deducti fuerunt a celeberrimo Principe Jaxa Grippio, qui ea tempestate in suo, ubi summo potiebatur imperio, *Miechovia* Oppido excitavit Ecclesiam, & Cenobium, quod inde *Miechoviense* appellatum est, uti narrant *Cromer. de reb. gest. Polon. lib. 5.*, & præstantissimus Historicus *Joseph Fontana*, Clericus à Matre Dei in libro, cui titulus, *Storia degli Ordini Religiosi, e Militari ad ann. 1737. fol. 128. tom. 2.* ibi = *Un Gentiluomo Polacco nomato Jaxa aven-done altresì condotti da Gerusalemme in quel Regno di Polonia nel 1162. fondò loro un Monastero in Miechovv luogo distante da Cracovia otto leghe &c.* Ex eo Canobio plures ejusdem Ordinis, & Instituti Conventus, ac Regulares Domus annis consequentibus originem habuerunt tam in Regnis ipsis Poloniae, quam etiam Hungariae, Galliae, atque Hispaniae, & ideo propter sui excellentiam, ac vetustatem non solum omnium Canobiorum suae generationis, & Ordinis, quæ in Regnis Poloniae extant, sed etiam omnium, quæ in Galliis, Hispaniis &c. consistunt, potest justè, & rectè censeri Vertex, Cardo, & CAPUT, cum omnia ab hoc Uno originem acceperint, & generationem &c. =, ut his verbis testatur *Joannes Duglos. histor. Polon. ad an. 1162. fol. mibi 540.*, quem refert *Samuel Nakielski* Scriptor diligentissimus rerum Polonicarum in *Promptuar. antiquit. Ord. S. Sepulchri fol. 450.*

• Illustre hoc, atque adeo vetustum Regulare Institutum Romani Pontifices amplissimis omni ætate privilegiis

A

de-

decorarunt. Inter hæc privilegia illud præsertim cura est, atque observatu dignum, quo cautum est, ut *universi Prioratus, Ecclesiæ, Domus, Præposituræ, & omnia Loca eidem subiecta Ecclesiæ Hierosolymitana tam in Transmarinis, quam in Cismarinis Partibus constituta, & Personæ ipsarum ab omni jurisdictione, subiectione, & Dominio Archiepiscoporum, ac Episcoporum &c., & quorumlibet aliorum Ordinariorum &c. Auctoritate Apostolica haberi debeant EXEMPTÆ*, ita quod *Prioratus, Domus, Ecclesiæ, Præposituræ, & Loca prædicta cum Personis ipsorum ROMANO DUM TAXAT PONTIFICI, & Patriarchæ Hierosolymitano, qui pro tempore fuerit, ac etiam nobis per omnia sint subiecta; & quod Archiepiscopi, Episcopi, & Ordinarii prædicti censuram Ecclesiasticam, seu jurisdictionem aliquam in dd. Prioratibus, Domibus, Ecclesiis, Præposituris, Locis, & Personis præfatis nequeant exercere &c.* =, verba sunt Bullæ Summi Pontificis URBANI IV., qui ex Hierosolymitano Episcopatu ad Pontificatum Maximum evectus fuerat, *Summario num. 2.* Hoc autem Exemptionis Privilegium Pontifices consequentes confirmarunt, & latius etiam explicarunt. Nam an. 1435. EUGENIUS IV., ut nostri Instituti Exemptio perpetuo servaretur, atque ut compesceretur audacia eorum, qui adversus illam actus aliquos exercuerant, non modo confirmavit Bullam Urbani IV., sed etiam ipsorum Fratrum, ac Personarum potiori pro cautela Prioratus, Ecclesias, Domos, Præposituras, & Loca huiusmodi ubicumque existentia &c., necnon illorum Canonicos, Fratres, & Personas cum omnibus bonis, & juribus &c. a jurisdictione, subiectione, visitatione, subsidio, procuratione, potestate, & dominio Ordinariorum huiusmodi DE NOVO IN PERPETVUM EXEMIT, ET TOTALITER LIBERAVIT, decernens, omnes, & singulos Processus, necnon Excommunicationum, suspensionum &c. Sententias, aliasque Ecclesiasticas censuras &c., & quidquid fieri, & attentari contigerit contra tenorem d. exemptionis, nullius existere firmitatis =, ut nosci potest ex ipsa Bulla Eugenia, quæ datur in *Summario n. 3.*, quas deinde Bullas Urbani, & Eugenii an. 1459. plenius confirmavit PIUS II., & omnes in Capitulo sui Ordinis, quod *Miechovia* habitum est, exhibuit, & publicavit Generalis Ordinis Visitator an. 1464., *Summario num. 4.*, & *litt. C.*

- 3 Luculentissima hæc sunt, & minime dubia Exemptionis monumenta, quæ rem omnem ponunt in illustri loco. Sed accedit adhuc alia particularis Bulla ipsius URBANI

NI IV., qui, ne aliquis umquam de perpetua nostri Ordinis Exemptione dubitaret, aliam edidit Bullam, qua = *Ecclesiam DE MIECHOVIA, & omnia ipsius Membra existentia in Polonia, Boemia &c. AB OMNI JURISDICTIONE, POTESTATE, ET DOMINIO ARCHIEPISCOPORUM OMNIUM, ET ALIORUM QUORUMLIBET PRÆLATORUM &c., seu Ecclesiasticarum Personarum TOTALITER, ET PERPETUO Auctoritate Apostolica EXEMIT* =, verba sunt Bullæ ipsius Urbani, *Summario num. 5. litt. A.* Atque hæc Bulla Urbani IV. vim etiam majorem accepit annis consequentibus; Nam eam confirmavit GREGORIUS XI., uti patet ex *Summario dicto num. 5. litt. C.*, & postea Litteras utriusque Pontificis Urbani, & Gregorii an. 1421. MARTINUS V. approbavit, *Summario num. 6.* Quin, etiam Joannes Cracoviensis Episcopus, cum præsentibus Viris complurimis & doctrina, & nobilitate præstantissimis, sedulo perpendisset authographum Litterarum Urbani, & Gregorii, eas redigi jussit in publicam formam, sui ipsius appposito sigillo, atque huic Transumpto eandem adhiberi fidem voluit, quæ Authographo adhiberetur, *Summario dicto num. 5. litt. E. F. G., & H.*: id quod etiam anno 1505. altero suo decreto constituit Officialis ejusdem Curie Cracoviensis, *Summario dicto num. 5. litt. F.*

- 4 Quamvis autem anno 1489. Innocentius Papa VIII. obli-
gnasset Bullam Suppressionis Ordinis Canonicorum Sanctissimi Sepulchri, ut ejus bona unirentur Religioni Equitum Melitensium, qui ea tempestate strenue pugnabant pro Christi fide, non inde tamen detrimenti aliquid accepit Ordo noster, qui erat in Regno Poloniæ, & ibi latissime jam patebat. Nam ea suppressio tantum respexit, & vim suam exeruit in iis Ecclesiis, atque Canobiis, quæ sedebant in Italia, & ulteriori Sicilia, quemadmodum explicat Gabriel Pennot. *histor. tripart. lib. 2. cap. 67.*, ubi referens ipsam suppressionem, enumerat singillatim Ecclesias, & Monasteria, in quibus obtinuit Innocentiana suppressio, sed ne unum quidem facit verbum aut de Ecclesia, & Canobio Miechoviensi, aut de reliquis ejus Ordinis Monasteriis, quæ in Regno Poloniæ sita erant; Idipsum etiam egregie explicat, atque declarat Joseph Fontana *cit. tom. 2. fol. 141.* ibi = *Quindi è probabile, che non si parlasse ancora de' Cavalieri del S. Sepolcro, al di cui inalzamento servì di base la rovina de' Canonici del medesimo S. Sepolcro, i quali furono in realtà soppressi in Italia, in Francia, ed in Fiandra, ed uniti i loro beni all'Ordine di S. Giovanni di Gerusalem-*

lemine, ECCE TUATO IN POLONIA, OVE QUESTI CANONICI SI SONO SEMPRE MANTENUTI = ; Idemque habet Samuel Nakielski fol. mibi 552. ibi = Consequentium tamen Pontificum singulari gratia, & favore in aliis Christiani Orbis partibus, utpote in Germania, Boemia, Hungaria, POLONIA, & alibi idem Ordo in sua observantia tranquille conservatus esse noscitur. =

5 Quod adeo verum est, ut an. 1506. Præpositus Generalis Miechoviensis, cum timeret, ne quid Innocentiana suppressio suo Ordini interre posset præjudicii, preces obtulit Summo Pontifici JULIO II., qui, ut jactat Pars adversa, superiori anno probaverat Innocentianam suppressionem; & vetustis sui Ordinis Privilegiis in medium allatis, eundem rogavit, ut ea confirmaret, ac simul Ordinem S. Sepulchri in Regno Poloniae factum, testumque servaret, *Summario num. 7.* Procul ab omni suppressionis voluntate facile annuit Summus Pontifex, atque ad ipsum Præpositum Miechoviensem dedit Literas Apostolicas, quibus = omnes Libertates, & Immunitates a Prædecessoribus Pontificibus sive per Privilegia, vel alias indulgentias d. Domui de Miechovia concessas, necnon Exemptiones &c. Auctoritate Apostolica confirmavit =, *Summario num. 8.*; Quod præstiterat Julius II., cum Pontificatu Maximo fungeretur, id post annos complures, & multo post Innocentianam suppressionem præstitit alius Pontifex LEO X. Nam is an. 1520. duas dedit Apostolicas Literas ad Generalem Præpositum Miechoviensem; Earum altera confirmavit Bullam Urbani IV., cujus supra facta mentio est, & simul graviolem addidit prohibitionem = omnibus Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Locorum Ordinariis, ne in d. Præpositum, Fratres, & alios exemptos hujusmodi jurisdictionem, superioritatem, visitationem, correctionem, dominium, aut potestatem aliquam exercere &c. auderent, uti latius in *Summario num. 9.* Altera autem Bulla eosdem Præpositum, & Fratres Ord. S. Sepulchri cum omnibus bonis suis sub B. Petri, & S. Sedis protectione suscepit, iterum confirmans Apostolica Privilegia Urbani IV., Gregorii XI., & Pontificum superiorum, *Summario numer. 10.*

6 Quin etiam idem Pontifex Leo X. cum animadverteret, jampridem extinctam fuisse jurisdictionem, & dignitatem Patriarchæ Hierosolymitani, ad quem antea tamquam ad Superiorem Canonici Sancti Sepulchri referebantur, alteram evulgavit Bullam, qua Generali Præposito Miechoviensi confirmavit omnem potestatem, dominium,

nium, & jurisdictionem, quam antea concesserat ipsi Præposito Patriarcha Hierosolymitanus, cum vitæ usuræ frueretur, nempe dicti Ordinis Domo, Prioratus, Ecclesias jam in ipsis Regnis constructas, & construendas, ac illorum Personas tam in Capite, quam in Membris visitandi, & corrigendi, ac puniendi, ac absque Locorum Ordinariorum licentia electiones in locis sibi subiectis pro tempore factas approbandi, confirmandi, cassandi, & corrigendi, ac Domibus, & Locis Regnorum hujusmodi de Personis idoneis providendi, ac ejus auctoritate Loca, & Canonicales portiones inibi erigendi, & de illis etiam providendi, ac Ræcchettum Fratribus dicti Ordinis in ipsis Regnis commorantibus concedendi &c., ac omnia quæ pro tempore Prior Generalis (nempe Patriarcha Hierosolymitanus) facere, & exercere posset faciendi, & exercendi &c., uti latius ostendit Apostolica Bulla, quæ datur in *Summar. num. 11.*; Atque omnes has Bullas, & Apostolica Privilegia, scilicet Urbani IV., Gregorii XI., aliorumque Pontificum, ac præsertim Leonis X. nostra hac ætate ex voto particularis Congregationis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium ann. 1680. approbavit, & confirmavit INNOCENTIUS XI., uti patet ex ejus Litteris, quæ extant in *Summar. num. 12.*

- 7 Horum sane jurium, & privilegiorum consequens erat, ut noster Ordo, qui, post obitum Patriarchæ ad Congregationem reductus fuerat, optimas etiam pro suo regimine leges sanciret, easque ad sua jura, & privilegia accomodaret. Hinc in generali Capitulo, quod habitum est an. 1585., cum esset Præpositus Generalis Miechoviensis *Andreas Bathoreus*, renovatæ fuerunt, atque sancitæ complures saluberrimæ leges, quibus Miechoviensis Præpositus Caput, & Superior Ordinis universi fuit constitutus, eique præscripta fuit ratio visitandi Ecclesias, atque Conventus ejusdem Ordinis, item faciendi electiones, approbationes, & revocationes tum Officialium, tum Beneficiatorum etiam cum Cura, dandi Literas Dimissoriales iis, qui Ordines erant suscepturi, aliæque complures editæ fuerunt Constitutiones, quibus recte instituerentur mores Canonicorum, & integra maneret Regularis vitæ observantia, *Summario num. 13.*, & *lit. A. B. C., & D.*, quas Constitutiones, & Regulas approbavit Summus Pontifex SIXTUS V. *Summario numer. 14.* Aliquando post eadem ipsæ Constitutiones laudatæ, probatæque fuerunt in Generalibus Capitulis habitis an. 1620., & 1625., Præposito Generali Miechoviensi *Matthia Lubinski*, atque aliæ etiam additæ sunt leges, ut cunctis esset proviſum, quibus pro recto Ordinis re-

gimine opus esse videbatur, *Summario num. 15. & lit. A. & B.*, quæ omnia deinceps Pontificia auctoritate probavit URBANUS VIII., *Summario num. 16.*

- 8 Quotquot igitur hæcenus fuere Præpositi Generales Miechovienses Ordinis SS. Sepulchri, semper plenam a quovis Episcopo exemptionem obtinuerunt, atque amplissimam in Regulares Canonicos ejusdem Ordinis jurisdictionem exercuerunt. Id, ut luce ipsa, qua fruimur, clarius, & lucidius appareat, satis est vel leviter percurrere immenam illam copiam Actuum jurisdictionalium, quos semper sine ulla controversia ad hanc usque diem gesserunt Miechovienses Præpositi Generales. Mittimus vetustissimas Visitationes, quarum monumenta penitus absumpsere & temporis edacitas, & repetita Miechoviensis Archivii Incendia; Sed quæ extant, & a nobis dantur, originem reperunt a *Sæculo decimoquinto*, exque factæ sunt vel ab ipso Generali Præposito, vel ab ejus Commissariis in Ecclesiis, & Monasteriis Ordinis ubique positis, iisdemque in Visitationibus inquisitum est diligenter in vitam, moresque Parochorum, & multa, uti sese dabat occasio, reformatoria decreta emissa fuerunt, *Summar. num. 17. per tot.* Plena etiam sunt monumenta Penarum, quibus Generalis Præpositus in sui Ordinis Canonicos animadvertit; Et huc spectant Privationes, Remotiones, Corréptiones, Excommunicationes, quæ referuntur in *Summar. num. 18. per tot.* Magnus quoque numerus est Electionum, Resignationum, Approbationum ad Beneficia Ordinis etiam Curata, Deputationum Confessoriorum, Concionatorum, aliorumque Officialium, quæ semper a Generalibus Præpositis factæ sunt, uti patet ex *Summar. num. 18. lit. H. I. L. O. S. V. T. Z. AA. BB. CC.*, & plures comprobant, iique spectatissimi Testes in *Summar. num. 19. 20. & 21.*
- 9 Neque mittendi sunt ceteri Actus, quos semper exercuerunt, & nunc etiam exercent Generales Præpositi Miechovienses, qui sane de eorum Exemptione, & Jurisdictione dubitare non sinunt. Huc pertinet formula, & actus Professionum Regularis Instituti, quas quilibet Canonicus Ordinis explere debet in manibus Præpositi Generalis Miechoviensis, obedientiam dumtaxat ei vovendo, ejusque Successoribus, ut in *Summar. num. 22.*, & de facto proprio affirmant Testes dati in dicto *Summario num. 19. 20. in princip. & 21. lit. B.*; Huc Litteræ Dimissoriales datæ ab eodem Generali Præposito Canonicis Ordinis sui pro suscipiendis Ordinibus a quocumque Antistite, uti patet ex formula, quæ est in *Summar. num. 13. lit. C.*, & probant iidem Testes in *Summar. dd. num. 19.*
in

in princip. num. 20. litt. C. ; & num. 21. litt. B. Huc de-
 mum Capitulares Electiones quatuor Generalium Præ-
 positum Miechoviensium , eorumque Confirmationes
 secundum Decretum Consistoriale anni 1725. ; & Con-
 cordata inita cum Sede Apostolica, Summar. num. 23. 24.
 25. 37. 45. , & 46.

10 Facile hinc intelligitur, quam recte, quamque merito
 Miechovienses Præpositi perpetuo renunciati, atque ha-
 biti fuerint *Generales, Superiores, & Supremi Modera-
 tores* Ordinis nostri. Tradunt id probatissimi Scriptores,
 quorum supra meminimus, nempe *Joannes Duglos.*
fol. 540., cujus verba descripsimus loco superiori; *Sam-
 uel Nakielski pag. 232.* = ibi = *Monasterium Miecho-
 viense, quod est CAPUT Ordinis Canonorum Regula-
 rium Custodum SS. Sepulchri, vulgo Miechovitarum* = ;
 denique *Joseph Fontana fol. 128. tom. 2.* = ibi = *Qual
 Monastero di Miechovia essendo stato la cagione, onde,
 molti altri se ne fondassero, E' AL PRESENTE CAPO
 di una Congregazione, che comprende venti Case tanto
 in Polonia, quanto nella Slesia, Moravia, e Boemia,
 ED E' GOVERNATO DA UN GENERALE, CHE HA
 IL TITOLO DI TUTTO L' ORDINE del Santo Sepol-
 cro*: Que cum ii Scriptores litteris consignarunt, non
 tantum respectum habuerunt ad Pontificias Concessionem,
 de quibus supra meminimus, sed etiam ad cætera, ea-
 que luculentissima Exemptionis, & Jurisdictionis monu-
 menta. Atque in primis occurrunt testimoniales literæ
 trium Polonia Regum. Earum altera est *Sigismundi*, qua
 an. 1549. demandatum fuit, = *Canonicos Sancti Sepul-
 chri non quempiam alium, QUAM IPSUM PRÆPO-
 SITUM MIECHOVIENSEM SUPERIOREM AGNO-
 SCERE &c.* =, Summar. num. 26. Altera est *Sigismun-
 di III.* in qua habentur hæc = *Sacræ hujus Familiæ SUM-
 MA CUM POTESTATE PRÆSES EST Præpositus
 Miechovien. &c., Pontificum auctoritate constitutus* = *Sum-
 mar. num. 27.* Postremam denique dedit an. 1677. *Joan-
 nes III.* ad Summum Pontificem, in eaque statuitur =
*quod liquidum, sit, Præpositum Miechovien. Ordinis Cano-
 nicorum SS. Sepulchri FUISSE SEMPER DICTI OR-
 DINIS GENERALEM, tot publicis id testantibus do-
 cumentis &c.* =, Summar. num. 28.

11 Accedunt Responsa complurima Sacræ Rituum Congrega-
 tionis, & Decræta Summorum Pontificum, atque solem-
 nis, & publica Inscriptio edita a notissimo homine *Cy-
 rillo Zuchowski*, qui hujus litis Auctor est, & Fautor
 præcipuus, quibus omnibus, patulis verbis constituitur,

Præpositum Monasterii Miechoviensis esse Caput Ordinis Sanctissimi Sepulchri, & in vim Privilegiorum exemptum esse ab omni Episcoporum Jurisdictione, *Summar. num. 29. 30. 31. & 32.* Nec prætereunda disertissima confessiones omnium Poloniæ Episcoporum, & præsertim ipsius Episcopi Cracoviensis, qui contra nos primarias in hoc judicio partes habet. Hi enim quoties rogati fuerunt, ut Institutionem darent ad Beneficia Curatilis, qui a Generali Præposito Miechoviensi electi, & præsentati fuerant, semper eundem Præpositum nuncuparunt, atque agnoverunt *Generalem* Ordinis Sancti Sepulchri, uti ostendit immanis numerus earundem Institutionum, quæ initium ducunt a sæculo superiori, atque ad hanc nostram ætatem excurrunt, *Summar. num. 33. per tot.* Idem etiam plus vice simplici professi sunt tum Apostolicus Nuntius, tum Episcopus Cracoviensis datis *an. 1747.* literis ad Sacram Congregationem Concilii, *Summar. num. 34. & 35.*, & luculentius factus est idem Episcopus *an. 1751.*, cum relationem suæ Diœcesis mitteret ad dictam Sacram Congregationem, *Summar. numer. 36. lit. A.* ibi = *Canonici quoque Regulares Custodes Sancti Sepulchri Domini habent CAPITALEM CONVENTUM IN MIECHOVIA CUM PRÆPOSITO TOTIUS ORDINIS GENERALI* = . Et idem quoque uncialibus literis evincunt Concordata, quæ *an. 1737.* inita fuerunt inter Summum Pontificem *Clementem XII.*, interque Regem, & Rempublicam Poloniæ, quibus assentiente, seque subscribente *Joanne Lipski tunc Episcopo Cracoviensi*, cautum fuit =, *quod in Miechoviensi Præpositura esse debeat PRÆPOSITUS GENERALIS* = *Summ. num. 37. & lit. A. & B.*

- 12 Par est ratio Capitularium Electionum Generalium Præpositorum, quæ a Sede Apostolica confirmatæ sunt, & quibus iisdem Præpositis tamquam Generalibus, & Supremis Moderatoribus Ordinis universi plena, & Jurisdictionalis cura ipsius Ordinis commissa est, *Summar. d. num. 23. 24. & 25.* Et similis etiam ratio est judicialium agnitionum, quæ plussemel ab iisdem Episcopis factæ sunt. Nam *annis 1510. & 1631.* hæc ipsa nostra Exemptio, & Jurisdictio agnita, & comprobata fuit ab Archiepiscopo Gnesnensi, qui principem tenet locum supra omnes Poloniæ Episcopos, duobus judicialibus decretis, quæ convelli nequeunt, & prostant in *Summar. numer. 38. & 39.*; itemque *anno 1747.* eadem Exemptio fuit declarata altero speciali Decreto Reverendissimi Nuntii Apostolici, quod etiam ratum habuit ipse Archiepiscopus Gnesnensis, *Summar. num. 40.*

Mi-

13 Mirum hinc esse non debet, si nec Episcopus Cracoviensis, nec quisquam alius Poloniae Episcopus ausus umquam fuit exercere actus illos jurisdictionales, qui ad unum Miechoviensem Præpositum tamquam Caput, & Supremum Moderatorem totius Ordinis tum ex privilegiis Apostolicis, tum ex Constitutionibus Ordinis, tum ex diuturna observantia pertinebant. Revera nullus umquam Episcopus visitavit Ecclesiam, & Monasterium Miechoviense, ut ut adjunctam haberet curam Animarum, *Summar. num. 41. 42. & 43.*; nullus in Vicarios animadvertit nostrarum Parochiarum, nullus umquam eas providere ausus est; nullus aliquem exercuit actum jurisdictionis. Quinimo si qui umquam Episcopus, aut Commendatarius Præposituræ Miechoviensis in discrimen revocare tentavit adeo certam, atque perspicuam Jurisdictionem, & nostri Ordinis Exemptionem, omnes Causa cadere debuerunt, ac ne qui in posterum esset ea de re ambigendi locus, ampliora etiam a Romanis Pontificibus data sunt Privilegia. Ita anno 1620. cum Episcopus Cracoviensis quædam in Diocesana Synodo decreta edidisset, quæ in detrimentum nostri Ordinis redundare videbantur, ut id rescivit Generalis Præpositus, statim sua jura, & privilegia in apicum protulit, atque ita strenue tum coram Episcopo, tum coram Provinciali Synodo, quæ deinceps habita est, vindicavit Exemptionem, possessionemque in jure exercendi ordinariam suam jurisdictionem, ut facile Episcopus ipse intellexerit, eadem jura, & privilegia in discrimen revocari non posse, & ideo mutato consilio, se ab emittendis Decretis, quæ animo versabat, abstinuerit, *Summar. num. 44.*

14 Consimili ratione nostro hoc incunte sæculo cum Abbas Commendatarius jurisdictionem exercere voluisset in Monasterium Miechoviense, & ejus Canonicos, delata est controversia ad Sac. Congregationem Episcoporum, & Regularium, duobus propositis Dubiis; altero scilicet = *An Abbas Commendatarius habeat jurisdictionem in Monasterium Miechoviense, ejusque Membra* = & altero = *An Monachis, qui sunt in Monasterio Commendato, competat jus eligendi Superiorem Regularem Generalem* = Sacra autem Congregatio re quaesita diligenter respondit = *NEGATIVE ad primum = AFFIRMATIVE ad secundum* =, *Summar. num. 45.* Ac ne ulla umquam in posterum ea de re dubitatio oriretur, cum Summus Pontifex anno 1725. Persone Sæculari in Commendam dare voluisset Præposituram Miechoviensem, Apostolico decreto constituit = *Commendatario nullam*

in Canonicos jurisdictionem dandam esse = Sum. n. 46.

15 Sed cura praesertim est, atque observatu digna lis acerrima, quam nostris hisce temporibus egit Reverendissimus Episcopus Præmisliensis adversus nostrum Ordinem, Cum enim vacua esset Parochialis Ecclesia S. Spiritus in Præworsko Ordinis S. Sepulchri in ea Diœcesi posita, Præpositus Generalis Ordinis suo usus jure, ad eam Parochialem una cum Capitulo elegit, atque approbavit Præbyterum Canonicum Ordinis sui. Vix hæc gesta fuerant, cum in scenam prodierunt Princeps Lubomirski, qui contendere cepit, eandem Parochialem esse sui juris patronatus, & Reverendissimus Episcopus Præmisliæ, qui eam Parochialem Ecclesiam non esse Conventualem, sed suæ jurisdictioni tum ipsam Ecclesiam, tum in ea degentes Canonicos Regulares subesse propugnabat. Acta lis est coram hoc Sac. Auditorio, & cum ex nostris monumentis evidens esset, quod Ordo Canoniorum Regularium Sanctissimi Sepulchri jandiu amplissimis munitus fuit privilegiis, & signanter a Cælestino II., Innocentio III., Honorio III., Gregorio XI., Bonifacio VIII., Urbano IV., Leone X., quorum vigore ab Ordinaria Episcoporum jurisdictione universus eximitur Regularis idem Ordo = verba sunt Decisionis in Præmislien. Præposituræ super Conventualitate 27. Februar. 1760. §. 12. cor. Reverendissimo P. D. Decano, hinc Dubio, quod erat = *An constet de Conventualitate Ecclesiæ Parochialis in Præworsko, seu potius* DE ILLIUS SUBIECTIONE JURISDICTIONI EPISCOPALI ETIAM QUOAD PERSONAS IN CASU &c. = Sacrum Tribunal facile respondit = *Affirmative ad primam partem, NEGATIVE ad secundam* =, atque in eadem sententia permansit bis, & tertio, ut nosci potest ex Decisionibus confirmatoriis dierum 22. Januar. 1761. & 15. Februar. 1762., quas Decisiones sequuta est Rotalis Sententia, *Summar. num. 47.*

16 Verissimum hoc, & gravissimum judicium Sac. Auditorii rem omnem in vado posuisse videbatur, ita ut nullus amplius esset futurus Poloniæ Episcopus, qui vetustissimam, & certissimam jurisdictionem Præpositi Generalis in discrimen adduceret. Nihilotamen minus anno 1764. Instigatori Curie Episcopalis Cracoviensis venit in mentem, in sua Curia lacessere Reverendissimum Florianum Buydecki tunc Generalem Præpositum, quia non procurata Institutione, usurpativè regimen Ecclesiæ Generalis Miechovien. apprehendisset, ideoque petiit, eandem Ecclesiam pro vacanti declarari, & revocari tamquam usurpativum titulum Generalis, & Capus

put *Ordinis* = Sed cum Præpositus ostendisset, sese a suo Capitulo canonice electum; atque a Summo Pontifice confirmatum fuisse Generalem Ordinis universi secundum Concordata, ut in *Summar. num. 25. lit. C.*, lis in ipso ortu suo extincta est. Imò vero toto illo, quod deinceps elapsum est, temporis intervallo tam ipse Præpositus, quamdiu vitam egit, quam ejus Successor Reverendissimus D. *Matthæus Buydecki Principalis*, qui anno 1765. Generalis Præpositus electus est, atque a Sede Apostolica confirmatus, *Summar. num. 25. lit. L.*, tamquam *Generalis Præpositus* agnitus est ab omnibus Poloniæ Episcopis, atque ab ipso Episcopo Cracoviensi, *Summar. num. 33. lit. L. M. N. DD.*, & suos, ut par erat, sine alicujus querela semper exercuit actus jurisdictionales Visitationum, *Sum. n. 17. litt. V.*, & *T.*, nec non Privationum, Electionum, Approbationum, uti patet ex *Summ. num. 18. litt. BB.*, & *CC.*, ac confirmant Testes dati in *Summ. num. 19, 20. & 21.*

- 17 Acta hæc sunt, uti dicebamus, tranquillissime, & procul ab omni Episcoporum querimonia; sed decennio post, anno scilicet 1774. idem Reverendissimus Episcopus Cracoviensis, seu potius ejus Instigator Fiscalis, qui, uti diximus, alius non est, quam irrequietus ille, suoque Ordini rebellis Cyrillus Zuchovvski, ut & ipse palam fateri non dubitavit in *Summ. n. 48.*, turbas in re adeo pacifica obmovere visus est. Primum igitur in sua Curia excitavit vetustam illam, & consепultam instantiam anni 1764., & multa deinceps contra Reverendissimum Generalem nostrum cepit contendere, scilicet UT solveret *Decimas* quasdam ab eodem Cyrillo prætenfas, *Summar. n. 49.*, UT se abtineret à *jure creandi Notarios*, & ab iis exarata instrumenta irrita declararentur, quamquam idem Generalis sine dubio eodem privilegio potitur, *Sum. n. 19. lit. C.*, UT ipse Generalis pœna plecteretur, quia Fiscalatus Officium usurpasset, atque nulli declararentur processus absoluti in sui Ordinis Canonicos, *Sum. d. n. 49. lit. D.*, rursus UT graviter puniretur, quia Præsidentem Capituli constituisset ad ampliandas pœnas contra eundem Cyrillum Zuchovvski, atque ad Curiam perduceret Instrumentum Prothonotariatus *Sum. d. n. 49. lit. E. F. G.*, denique UT ostenderet, quis in Conventu Miechoviensi Animarum curam exerceret, atque ad Curiam Cracoviensem deferendos curaret libros Conventus Miechoviensis, & responderet oblati articulis circa suppositos defectus in ejus Curæ exercitio, *Summ. d. n. 49. litt. I. k. & L.*, licet ex publicis, certissimisque monumentis evidens esset, omni cum dili-

diligentia, & rectitudine à Canonicis administratam
fuisse curam Animarum, *Summar. dicto num. 49. lit. M.,*
& N.

18 Injuriosissima hæc mandata, & citationes, quarum quilibet secum ferebat penam excommunicationis, non potuerunt non vehementer commovere animum Rm̃i Præpositi Generalis, qui vetustissima Privilegia sua, & possessionem vindicaturus juxta monitum Divi Ioannis Climaci = *Noli præter rationem silere, ne ex tui silentii improbitate aliisurbationis, & amaritudinis author fias* =, impetrandum curavit à Tribunali A.C. Monitorium = *Super observatione, & executione prædictorum Privilegiolorum, nec non super manatentione in possessione, seu quasi omnimoda exemptionis à jurisdictione Ordinariarum, respectivaque circumscriptione suprad. actorum omnium contra eorundem Privilegiolorum formam earum gest, in Curia Cracoviensi, cum inhibitione, ne interim tam ipse Rm̃us Præpositus, quam ejus Canonici à Promothore Cracoviensi molestiam aliquam acciperent, uti patet ex Monitorio, quod est in Sum. num. 50. Sed sprete hac Inhibitione, & spretis Apostolicis privilegiis nostri Ordinis, tria in Episcopali Curia Cracoviensi Mandata edita fuerunt, quorum primo Reverendissimus Præpositus Generalis prohibitus fuit, ne amplius in Ecclesia Miechoviensi auderet celebrare cum usu Pontificalium, ut in Summ. n. 51., licet Apostolico hoc privilegio a tempore antiquissimo frueretur, Summ. d. n. 51. lit. A., altero vero Confessarii fere omnes Miechoviensis Ecclesie, nulla indicta, & probata causa, suspensi fuerunt ab officio audiendi Confessiones, Summ. d. num. 51. lit. B., licet ipsi ab Episcopo facultatem hanc obtinuis-
sent, Summ. n. 51. lit. C., tertio demum mandato declaratum est, omnes fere Canonicos Monasterii Miechoviensis in excommunicationem incidisse, & edicta etiam hujus excommunicationis affixa fuerunt per valvas Ecclesiarum Poloniae, Sum. d. n. 51. litt. D., & E. Quin ne aliquid deesset iniquitatis, & contumeliarum, jussi etiam sunt singuli Procuratores, & Notarii, ne aliquis defensionem, quam omnes habent a jure nature, susciperet eorundem Præpositi Generalis, & Canonicorum S. Sepulchri, dict. Summ. num. 51. lit. F., & G.*

19 Ut gravissimis hisce injuriis, & contumeliis frangum aliquod injiceretur, oportuit ab A. C. Gavorto Judice Monitorii specialem obtinere citationem *pro purgatione attentatorum, & circumscriptione eorum, aux gesta fuerant post datum Monitorium, & inhibitionem.* Sed cum
su-

subito remedio opus esset; coactus fuit noster Præpositus advolare Varsoviam apud Nuntium Apostolicum tamquam Judicem Exemptorum, qui, audito Fiscali Cracoviensi, eadem omnia mandata, citationes &c. alias attentate, & in spretum auctoritatis Sanctæ Sedis emanata suspendit, & Causam ad A.C. Superiorem inhibentem remisit; Iterumque inhibuit, ne quidquam contra Recurrentes attentaretur, eosque a censuris omnibus sublevavit = Summar. num. 52. litt. C. D. & E. Aequissimum hoc Decretum pupugit animum Promothoris Curie Cracoviensis, qui coram Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinali Pro-Auditore Sanctissimi egit, ut circumscriberentur omnia, quæ gesta fuerant, tam coram A. C., quam coram Reverendissimo Nuntio, atque ut Causa Exemptionis avulsa a Tribunali A. C. vel ipsi Curie Cracoviensi, vel Sac. Congregationi Concilii committeretur, atque interim suum haberent cursum Mandata, quæ ab eadem Curia emissa fuerant, Summar. num. 53. Sed Judex præstantissimus, re maturius perpensa, instantiam Circumscriptionis, & pertinentiæ Causæ delegavit Supremo Tribunali Signaturæ, Censuras autem omnes mandavit suspendi usque ad exitum litis, Summar. num. 53. litt. A.; Hinc de pertinentia Causæ actum est in Tribunali Signaturæ, & cum sapientissimi Judices novissent, antiquam litis pendentiam super nostri Ordinis Exemptione in hoc ipso Sac. Auditorio, & cum præsertim animo reputassent Sententiam eadem de re latam a Reverendissimo P. D. Ratta contra alterum ex ipsis Poloniæ Episcopis, ut in Summar. num. 47., hinc die 14. Septembris an. 1775. contrariæ Commissioni responderunt = Eidem Auditori Rotæ una cum Monitorio, & tamquam in prima etiam cum facultate circumscribendi =.

20 Commissa deinceps fuit R. P. D. Ponenti totius rei cognitio, & hinc tria concordata fuerunt Dubia. Primum est de Manutentione Exemptionis in genere, uti in fronte hujus Libelli descriptum est. Alterum respicit Manutentionem Exemptionis quoad ea, quæ pertinent ad Curam animarum, & administrationem Sacramentorum, de quo agitur in contemporaneo Libello. Tertium denique pertinet ad Circumscriptionem actorum ex adverso factorum in spretum Privilegiorum, & Inhibitionum A. C., quod sequenti Rota proponetur. Nunc igitur cum disputandum sit de primo, eoque præcipuo Exemptionis Dubio, haud sane nos animus fallit, RR. PP. ea, quæ præstant, justitia responsuros = Manutentionem dandam esse Præposita Generali Miechoviensi, & Canonicis SS. Sepulchri in possessione Exemptionis a jurisdictione Ordinarii, uti nos ea, quæ par est, reverentia postulamus.

Enim

21 Enim vero si Manutentionem consequi debet quisque veram habet possessionem, ambigi certe non potest, quin hæc Manutentio Generali Præposito Miechoviensi sit concedenda. Ipse enim vetustissimam habet possessionem, de qua dubitare non sinunt innumeri actus, quos semper Præpositi Generales exercuerunt, & quos hodiernus etiam Præpositus usque ad hunc diem jugiter exercuit. Reque vera in aperto, ac propatulo est, eos a sæculo decimo quinto sive per se, sive per Commissarios deputatos omni tempore visitasse Ecclesias etiam Parochiales, & Conventuales Domos Ordinis Sancti Sepulchri, quæ jacent in universa Polonia, Silesia, Russia, Ungaria, aliisque Provinciis; insuper eadem occasione in vitam inquisivisse, atque in mores Parochorum, & Vicariorum, multaque edidisse reformatoria decreta, quæ ad regimen Ecclesiarum, atque Ordinis universi pertinebant, *Summar. num. 17. per tot.* Constat etiam, eosdem Generales Præpositos semper, & sine ulla controversia gessisse in Canonicos Ordinis sui actus Suspensionum, Privationum, Remotionum a Beneficiis, Corceptionum, & Excommunicationum, ut palam faciunt actus ipsi jurisdictionales, qui referuntur *in Summar. num. 18. per tot.*; præterea tum illos, tum etiam Principalem plurimas dedisse approbationes Canonicorum ad Beneficia etiam Curata, plures admisisse Resignationes Beneficiorum, quæ in in ejus manibus factæ sunt, aliosque nominasse, & elegisse, denique in plures sui Ordinis Præsbyteros Confessarii, & Concionatoris officium contulisse, *Summar. num. 18. litt. G. H. I. O. S. V. X. Z. AA. BB. CC.*

22 Quod etiam egregie confirmant seniores Patres, qui omnes uno ore testantur = *Sub regimine quatuor Præpositorum &c. semper nostros Canonicos &c. ad officia Vicariorum, Concionatorum, Professorum, cæteraque per eosdem SOLOS Præpositos Generales missos, & designatos semper fuisse, ab iisque, quando necessitas postulabat, revocatos, vel etiam absolute sine dependentia ullius Episcopi amotos extitisse &c.*; Quod vero respectu Officialium fieri vidi &c., id etiam cum Beneficiatis solebat praticari, quorum Electiones ad Beneficia non Episcopus aliquis, SED SOLUS GENERALIS approbare solebat, & ab illis &c. revocabat, aut amovebat, alios electos approbans, & substituens &c. =, *Summar. num. 19. & 20.* Idque etiam de facto suo testatur alter spectatissimus Canonicus his verbis = *Ex Præpositura Lezayscen. Parochiali ex causis notis S. Religioni SINE ULLO INTERVENTU LOCI ORDINARII fueram amotus &c. Postea a Reverendissimo Generali moderno designata mihi fue-*

fuerat administratio Ecclesie Hospitalis Sanctae Barba-
rae &c., deinde sub eodem &c. electus fuit ad regimen
Ecclesie &c., & post duos annos translatus, & a Capi-
tulo electus in Curatum Chelmen., CONFIRMANTE,
ET APPROBANTE hanc electionem PRÆFATO GE-
NERALI &c. =, Summar. num. 21. litt. C.

23 Luculentissima hæc monumenta, nisi egregie fallimur,
ipsa profecto evidentia clarius, & illustrius efficiunt,
fuisse semper penes nostros Præpositos Generales posses-
sionem Jurisdictionis, & Exemptionis, & ideo conse-
quens est necessarium, ut rejectis inanibus petitionibus
eorum, qui rem clarissimam in tenebras rapere conantur,
in sua vetustissima possessione retineantur, Text. in cap.
Cum Persona de privileg. in 6., Marejcott. var. resol.
lib. 1. cap. 11. num. 9., & in terminis Jurisdictionis, &
Exemptionis contra Ordinarios sepissimè respondit Rot.
signanter apud Possb. de Manut. decis. 596. num. primo,
decis. 65. num. primo coram Pamphil. relata post Marche-
san. part. prima fol. 980. ibi = Fuit per DD. resolutum,
Abbati Sancti Joannis dandum esse Mandatum de manu-
tenendo in quasi possessione Exemptionis a Jurisdictione,
Episcopi Aquilani, quia de hujusmodi possessione bene de-
ponunt Testes nedum in genere, sed etiam in specie expri-
mentes, quod Abbas est solitus deputare Presbyteros ad Cu-
ram animarum exercendam in suis Ecclesiis, & facere,
quamplures actus positivos gestos per Abbates, qui non nisi
Exemptis conveniunt, cujus ratione debetur ei Manaten-
tio = decis. 31. num. 5. coram Ansold., ibi = Dubitari
idcirco non poterat, quin ipsa (Confraternitas) consti-
tuta esset in plusquam sufficienti probatione libertatis,
& Exemptionis; Quemadmodum enim actus subjectionis,
& Jurisdictionis constituunt illum, cujus favore cantant,
in quasi possessione manutenibili pro eorundem actuum con-
tinuatione, ita è converso actus stantes pro libertate effi-
ciunt, ut prætendens se Exemptum, veniat in sua quasi
possessione Exemptionis manutenendus =, & in Burgen. Ju-
risdictionis 3. Julii 1713. 6. Constitit coram clar. mem.
Barbadico.

24 Clara hæc sunt, sed adhuc clariora efficiuntur, si cæte-
ros spectemus actus Jurisdictionis, quos semper Mie-
chovienses Præpositi exeruerunt. Recurrit enim hic for-
mula, & actus Regularis Professionis, quos singuli Ca-
nonici explere consueverunt in manibus Præpositi, obe-
dientiam dumtaxat vovendo Miechoviensi Præposito,
eiusque Successoribus, Summ. num. 22., & ita semper fuis-
se servatum, referunt integerrimi Testes in Sum. num. 19.

20. & 21.

20. & 21. Accedunt Litteræ Dimissoriales pro sacris Ordinibus a quovis Episcopo suscipiendis, quas secundum formulam in Constitutionibus præscriptam *Summar. numer. 13. litt. C.* Generales Præpositi tribuere consueverunt universis Canonicis sui Ordinis, *Summar. dicto numer. 19. in princip., num. 20. litt. C., & num. 21. litt. A.* Et hos porro jurisdictionales actus a nostris Præpositis fuisse semper exercitos, testatur etiam *Duglos. fol. 450.* ibi = Cui etiam Monasterio de Miechovia omnia Monasteria Ordinis præfati in Polonia, Hungaria &c. Regnis consentientia subsunt, parent, & obediunt; a Præposito Miechoviensi, Provisiones, & Institutiones, Destitutionesque Locorum, & Charismata suscipiunt.

25 Quo itaque magis à tot tantisque hisce Actibus clarissima educitur possessionis probatio, eo sane pronius idem Generalis Præpositus una cum Canonicis Ordinis sui retinendus est in ejusdem Exemptionis possessione, uti rectissime observat *Rota coram Bichio decis. 459. num. 20. & seq., coram Otthoban. decis. 125. num. 4., in Rec. decis. 546. num. 8. & seq. part. 5. tom. 2.* ibi = Quo vero ad possessionem, bene probatur ex actibus positivis, quæ dantur, nempe ex Visitatione &c., in qua quamplures Ordinationes factæ fuerunt utrumque statum temporalem, & spirituales concernentes, quæ dubio procul inferunt jurisdictionis exercitium. Dantur præterea admissiones ad habitum, & Votorum emissiones in manibus Superiorum Religionis, quæ propter obedientiam promissam, & subjectionem Patri Generali probant jurisdictionem, *decis. 174. Recent. part. 17. num. 5.* Et optime pro eodem Ordine SS. Sepulchri, ejusque Priore in Calatajubi contra Episcopum Tyrasonen. definivit *Rota in omnium præcedentium revocatoria Decis. TIRASONEN. Jurisd. & tione super Reservatis 22. Junii 1739. §. 4. cor. Canilliac.* ibi = Observantia vero quoad personalem Exemptionem Prioris, & Canonicorum S. Sepulchri &c. ex pluribus emergere visa est, & primo ex actibus Professionum Regularis Instituti, quos quilibet Canonicus explere consuevit in manibus Prioris, obedientiam dumtaxat vovendo eidem Priori, & S. Sedi, non autem Episcopo, pro ut de cætero vovenda foret, quatenus proficentes subiecti esse deberent illius jurisdictioni, ut advertit *Bordon. &c.* Tum litteræ dimissoriales pro suscipiendis Sacris Ordinibus a quocumque Catholico Antistite, quas expediverunt Priores favore ad Canonicorum, quæ Dimissorialium concessio manifestum præbet jurisdictionis argumentum, cum illam impartiantur solummodo Abbates Jurisdictione Ordinaria pollentes. =

Ejus-

26 Ejusdem virtutis sunt Electiones Miechoviensium Præpositorum, & præstantissima illa monumenta, ex quibus patet, eos semper tamquam Generales, & Superiores Ordinis universi, atque ab omni exemptos Episcoporum jurisdictione habitos fuisse. Electiones inquam Miechoviensium Præpositorum. Nam quatuor continuas habemus hujusmodi Electiones, quæ factæ sunt a Generali Capitulo, & quibus Miechoviensis Præpositus constitutus fuit Dominus, Superior, & verus Ordinarius in sui Ordinis Regulares, neque aliquam ex in re Episcopus partem habuit, aut mandatum aliquod dedit, *Summario num. 23. 24. & 25.* Qua in re illud præsertim notandum est, quod etiam si Miechoviensis Præpositura adjunctam habeat Curam animarum, attamen Præpositi numquam Institutionem petierunt ab Episcopo Cracoviensi, sed secundum Consistoriale Decretum *Anni 1725.*, & Concordata Sedis Apostolicæ, quæ dantur in *Summario num. 37. & 46.*, postularunt, atque obtinuerunt confirmationem a Sede Apostolica cum expressa declaratione, quod ad eundem Generalem Præpositum Miechoviensem pertineret administratio, regimen, & cura jurisdictionalis Ordinis sui, ut in *Summario dd. num. 23. 24. & 25. per tot.*; Nemo autem ignorat, quod hujusmodi actus sicuti manifestam faciunt exemptionem, & subjectionem Sedi Apostolicæ, ita clariorem efficiant nostram possessionem, quæ Manutentionis beneficio integra servanda est, ut præcise animadvertit *Rot. decis. 700. num. 5. coram Anfald.* ibi = Tum affirmatio illorum actuum, qui ex parte Abbatis dabantur, sistentium in Electionibus Abbatum a Summis Pontificibus consistorialiter confirmatis, & quidem prævia expressione, quod in eodem Monasterio tamquam S. Sedi immediate subiecto administratio, & regimen sui ipsius tam in temporalibus, quam in spiritualibus plenarie resideret.

27 Monumenta præterea, uti dicebamus, luculentissima, ex quibus evidens est, Miechoviensem Præpositum semper habitum fuisse Generalem, Superiorem, & Caput totius Ordinis, atque ab omni exemptum jurisdictione Episcoporum. Testantur id non modo probatissimi Historici, quorum supra facta mentio est, sed etiam tres Poloniae Reges, qui Sedi Apostolicæ suo ore significaverunt = *Canonicos S. Sepulchri non alium quempiam quam Præpositum Miechoviensem SUPERIOREM agnoscere, eumque summa cum potestate Præsidem, & Generalem esse totius Ordinis, Summorum Pontificum auctoritate constitutum, Summario dd. num. 26. 27. & 28.* Idem etiam constituerunt antiqua Responsa S. Ratum Congre-

gationis, & recentiora Sedis Apostolicæ, *Summ. num. 29. 30. & 31.*; Idem nuper ostendit Inscriptio acerbissimi nostri Contradictoris, *Summario num. 32.*; Idem denique perpetuo facti sunt tum Nuntius Apostolicus in Regno Poloniæ, tum omnes ejusdem Regni Episcopi, atque ipse Episcopus Cracoviensis in Actibus Institutionum, & in Relationibus datis ad Sac. Congregationem Concilii, *Summ. num. 33. 34. 35. & 36.*

28 Quid insuper dicemus de judicialibus Confessionibus, deque Decretis, atque Sententiis, quibus nostra Exemptio perpetuo confirmata est? Porro cum Anno 1510. duo nostri Ordinis Canonici litem instituissent coram Vicario Generali Curiae Archiepiscopalis Gnesnensis, is non obstante allegatione Partium eos remisit ad Superiorem eorum TAMQUAM EXEMPTOS: Verba sunt Decreti ejusdem Curiae Archiepiscopalis, *Summario num. 38.* Similiter Anno 1631. alterum institutum fuit iudicium coram eodem Archiepiscopo Gnesnensi, illiusque deputatis Commissariis adversus Præpositum S. Ioannis Gnesnensis Ordinis nostri, ab eoque producta Bulla Urbani IV. per quam à Iurisdictione D. Archiepiscopi est exemptus, mox iidem Commissarii suo Decreto statuerunt, d. Præpositum in iudicio præsentis Forum pati non posse &c., *Summario num. 39. litt. A., & B.*. Nec prætereundum, quod Anno 1747. cum ab eadem Archiepiscopali Curia Gnesnensi latum fuisset Decretum contra Generalem Præpositum Miechoviensem, is provocavit ad Nuntium Apostolicum, qui Iudex est Exemptorum, ut inquit *Rota decis. 254. num. 9. & 10. coram Rezzonic.*, productisque omnibus Exemptionis suæ privilegiis *Summario num. 40. litt. B.*, facile Apostolicus Nuntius = circumscriptis decretum Archiepiscopi Gnesnen. EX DEFECTU IURISDICTIONIS NULLITER LATUM, mandavitque in Tribunali suo Causam proponi =, dicto *Summario num. 40. litt. D.*

29 Atque illud præsertim in hac turba, & copia monumentorum retinendum animo est diligenter, quod quisquis Exemptionem nostram aut evertere, aut in discrimen adducere ausus est, semper rejectus fuit, & repulsam pati debuit. Ita Anno 1620. cum Episcopus Cracoviensis in Synodo Diocesana vehementer cuperet quædam edere decreta contraria juribus nostri Ordinis, Præpositus ejus temporis allatis Apostolicis privilegiis vindicavit non modo Exemptionem, sed etiam actuale possessionem suam in jure exercendi plenam jurisdictionem in ejus Ordinis Canonicos, *Summario num. 44. & litt. C. & D. ibi = Tertio: In earum Immunitatum, & Exem-*
ptio-

ptionum possessione semper Monasterium Miechoviense fuisse &c. Quarto: Præpositus Generalis Miechoviensis per eas omnes Diœceses, in quibus Canobia, & Ecclesiæ illi subiectæ consistunt &c., Ordinariam in Religiosos sui Ordinis &c. jurisdictionem & exercuit semper, & nemine contradicente hætenus exercet, arbitrato suo Præpositos mutat, alios submittit, visitat, delinquentes punit, Congregationem &c. convocat &c., Statuta condit &c.: Atque hæc verissima, & clarissima jura tanti sunt habita, ut Episcopus ab iis, quæ versabat animo, Decretis emittendis sese facile abstinuerit; unde concludere fas est non tam veritatem d. assertivæ, quam ipsius Episcopi approbationem, ut his verbis in re simili respondit Rota in decis. 2. num. 19. de Offic. Ordinari. coram Falconer.

30 Quid quod? Anno 1719. cum Commendatarius Præposituræ Miechoviensis in Canonicos nostri Ordinis suam exercere vellet jurisdictionem, rejectus fuit a Sac. Congregatione Episcoporum, & Regularium dato responso, quod est in Summario num. 45., & quod deinde confirmatum fuit a Congregatione Consistoriali, quæ suo decreto Anno 1725. constituit, nullam Commendatario in Canonicos dandam esse jurisdictionem, Præpositum Generalem per Canonicos eligendum, & per S. Sedem confirmandum esse, ab eodemque Præposito una cum Capitulo faciendam esse Provisionem Ecclesiarum Parochialium a Præpositura Miechoviensis dependentium, Summ. num. 46. Quid rursus, quod nostris hisce temporibus, anno scilicet 1760., cum Reverendissimus Præmisliensis Episcopus contenderet suæ Episcopali jurisdictioni subesse Canonicos Regulares Ecclesiæ, & Conventus S. Spiritus in Przeworsk Ordinis nostri, Sacrum hoc Tribunal præviis tribus, iisque lucubratissimis Decisionibus editis a Rmo P. D. Ratta edixit, Ordinem Canonorum Regularium SS. Sepulchri jamdiu amplissimis munitam fuisse privilegiis, & signanter a Cælestino II., Innocentio III. &c. Gregorio XI., Bonifacio VIII., Urbano IV., Leone X. &c., quorum vigore ab ordinaria Episcoporum jurisdictione universus eximitur regularis idem Ordo, & postea Sententiam etiam pronunciavit, cui demum fascies submisit ipse Episcopus Præmisliensis, Summario num. 47.

31 Profecto si veritas in prætio est, Sententia hæc, quæ deinceps vim accepit Rel. judicata, lata contra Episcopum Præmisliensem statum facit etiam contra cæteros Poloniæ Episcopos, neque nunc licet aliquid contra eam discernere, nisi primum in integrum restitutio impetretur,

ut

ut præcise dixit *Rota in d. decis. 2. num. 19. in fin. de Offic. Ordinar. coram Falconer.* Robur igitur, & æs triplex circa pectus habeat necesse est, qui in hac probationum copia, & perspicuitate de nostra Exemptione ambigendum putet. Recens est Res iudicata Sac. Auditorii, qua definitum est = *non constituisse, neque constare de subjectione d. Ordinis Episcopali Iurisdictioni = Summario num. 47.* Solemnia sunt Decreta Consistorialia, & Sac. Congregationis Episcoporum, quorum supra meminimus, & quibus idem fuit constitutum. Rursus innumeri sunt actus Iurisdictionis, quos semper Miechovienses Præpositi exercuerunt, & in quibus nullus umquam Episcopus partem aliquam habuit; prout etiam centenæ sunt, eæque etiam judiciales confessiones Episcoporum Poloniae, qui eandem exemptionem fateri debuerunt.

32 In hac autem rerum luce aut cæcutiendum est, aut necessario fatendum, beneficio Manutentionis factam testam esse servandam possessionem illā Exemptionis, in qua semper fuerunt Præpositi Generales Miechovienses, quam pluries ipsi Poloniae Episcopi agnoverunt, & quam toties Sac. hoc Auditorium, atque alia Tribunalia comprobant; Rēte, & ad rem nostram aptissime *Rot. in Leodien. jurisdictionis super Manutentione 23. Iun. 1713 §. ult. coram clar. mem. Card. Scotto* ibi = *Neque denegari posse visa fuit Manutentio favore Abbatis in quasi possessione exemptionis Monasterii, & Ecclesiae eidem incorporatae cum omnibus aliis annexis, & dependentibus.* Nedum enim apparuit, illum semper quoad omnia mox dicta publice exemptum fuisse habitum, & reputatum, nec non fuisse, & esse in possessione talem se denominandi, & intitulandi, quod sufficeret ad effectum manutentionis, *Rot. &c.*, verum etiam alius reassumpto examine boni juris docuit, & comprobavit ex Apostolicis non minus privilegiis, quam etiam ex longissima observantia, ac duplici Partis confessione frui, & de facto potiri eadem exemptione, unde eo fortius ad illius favorem concedenda venit manutentio, & in *Ratisbonen. Iurisdictionis 28. Februar. 1763. §. 9. coram Illustrissimo Cornelio.*

33 Haecenus per omne genus probationum persequuti fuimus affirmativam observantiam nostræ possessionis; nunc pergitur ad observantiam negativam, quæ rem oleo tranquilliore efficit. Nullus enim, prorsusque nullus ex adverso proferri poterit actus jurisdictionis, qui erga nostros Canonicos exercitus umquam fuerit. Revera neque Episcopus Cracoviensis, neque alius quisquam ex Polo-

Poloniæ Episcopis umquam Miechoviense Monasterium
 vilitavit, quamquam adjunctam habeat curam Anima-
 rum, uti probant fide dignissimi Testes in *Summario*
num. 41. 42. & 43. Imo vero illud decet animadvertere,
 quod = cum Reverendissimus Kunicki Suffraganeus, &
 Officialis Generalis Cracovien. visitans Ecclesias circum
 circa territorium Miechovien. venisset quoque animo vi-
 sitandi Ecclesiam nostram Miechovien., recordor, protin-
 nus ad eundem à Reverendissimo Stanislao Stempkovski
 missum fuisse R. Cajetanum Skovvronski cum juribus,
 & privilegiis Ordinis nostri &c., ut abstineret ab in-
 tentata visitatione, & Reverendissimus Visitator visis,
 & auditis privilegiis respondit, SE NOLLE VM-
 QVAM PRÆJUDICARE eisdem, atque ideo non ve-
 nisse animo exercendæ jurisdictionis &c. =, uti enarrat
 Testis, qui rei omni præsens fuit, *Summario num. 41.*
litt. C.

34 Illustrius id confirmant disertissimæ confessiones ipsorum
 Episcoporum Cracoviensium. Nam hi in relatione Sta-
 tus suæ Diœcesis, quam pluries miserunt ad Sac. Con-
 gregationem Concilii, patulis verbis declararunt, quod
 inter complura Monasteria Regularium, quæ in sua
 jacent Diœcesi, aderat etiam Monasterium, & Eccle-
 sia Miechoviensis uti Caput, & princeps Ordinis Cano-
 nicorum Regularium Sanctissimi Sepulchri cum multis
 aliis adjunctis Domibus, & Ecclesiis, *Summar. d. nu. 36.*,
 sed in iis Relationibus neque vola, neque vestigium est
 aut visitationis factæ in nostris Domibus Regularibus,
 aut exercitæ in nostros Canonicos vel minimæ jurisdic-
 tionis, *Summario dicto num. 36.* Cum itaque tum ex præ-
 stantissimis Testibus, tum ex relationibus Episcoporum
 manifeste pateat, quod Præpositus, & Canonici S. Se-
 pulchri non visitantur, neque umquam ab Episcopis vi-
 sitati fuerunt, hujus profecto generis monumenta quo
 firmiorem constituunt nostræ exemptionis possessionem,
 eo tutius efficiunt, ut Præposito, & Canonicis ejus,
 in qua semper fuerunt, possessionis manutentio conce-
 datur, ut inquit *Rot. in d. decis. 2. num. 15. de Offic. Or-
 dinar. cor. Falconer.*, & millies contra Episcopos in simi-
 li manutentionis judicio respondit *Rota præsertim in
 Constansien. jurisdictionis super Manutentione 13. Apri-
 lis 1714. §. Stabilito coram Scotto, & late in Ra-
 tishonen. Jurisdictionis super Manutentione 4. Martii
 1763. §. 2. & 3. cor. Illmo Cornelio.*

35 Nisi nos susceptæ defensionis amor misere agit transver-
 sos, rem eo perduxisse credimus, ut nullus omnino am-
 bigendi locus esse possit, quin nobis petita Manutentio

sit concedenda. Nam omni genere probationum ostendimus, nostros Præpositos, nostrosque Canonicos semper suo usos fuisse jure, & privilegio exemptionis, neque ullum umquam Episcopum adversus eos actum aliquem jurisdictionis exercuisse. Quid vero si animadvertamus, quod hæc possessio nititur bono jure, & titulo certissimo, ex quo tota profluit exemptio, qua semper nostri Canonici usi sunt? Revera Ordinem nostrum SS. Sepulchri in ipso limine approbationis suæ fuisse receptum sub immediata protectione Sedis Apostolicæ, perspicuum est ex Bulla Summi Pontificis Cælestini II., *Summar. num. 1.* Et hanc Exemptionis prærogativam à consequentibus Pontificibus fuisse confirmatam, atque disertius concessam eidem Ordini universo ubicunque existenti, ostendunt Bullæ Urbani IV., & Eugenii item IV., quæ postea confirmatæ fuerunt a Pio II., & quibus *universi Prioratus, Ecclesiæ, Domus, Præposituræ, & omnia loca tam in transmarinis, quam in cismarinis Partibus constituta, & Personæ ipsarum ab omni jurisdictione, subjectione, & dominio Archiepiscoporum, & Episcoporum &c. fuerunt exemptæ, ita quod Prioratus, Domus, Ecclesias, Præposituras, & Loca prædicta cum Personis ipsorum Romano dumtaxat Pontifici, & Patriarchæ Hierosolymitano, qui pro tempore fuerit, ac etiam nobis dumtaxat sint subiecta &c.* Et quod Archiepiscopi, Episcopi &c. censuram Ecclesiasticam, seu jurisdictionem aliquam in dictis Prioratibus, Domibus, Ecclesiis, & Personis præfatis nequeant exercere &c., verba sunt Bullæ Urbani IV., *Summar. num. 2.*, cum qua consentit altera Bulla Eugenii, & Bulla Pii II., quæ utramque confirmat, *Summar. num. 3. & 4.*

- 36 Piaculum autem esset omittere specialem nostræ Ecclesiæ Miechoviensis, ejusque adnexorum Locorum in Regnis Polonia Exemptionem, quæ comprehenditur alia Bulla ipsius Pontificis Urbani IV., qui *ECCLESIAM DE MIECHOVIA, ET OMNIA IPSIVS LOCA, membra, & Personas ab omni jurisdictione, superioritate, & potestate quorumcunque Ordinariorum totaliter, & in perpetuum auctoritate Apostolica exempt, ita quod nec Episcopi, nec Archiepiscopi dictam Ecclesiam, & membra utpote ab illorum jurisdictione avulsa, vel eas, aut Personas vestras suspendere valeant, aut quacunque modo in Ecclesias, membra, & Personas d. Ordinis eorum potestatem, VEL JURISDICTIONEM ALIQVAM EXERCERE &c.*, verba sunt ejusdem Bullæ, quam postea confirmarunt Gregorius XI., & Martinus V., *Summar. d. num. 5. litt. A. B., & C., & num. 6.* Quando

igitur possessio Exemptionis, in qua versantur Rmus
 Præpositus, & Canonici S. Sepulchri, adeo iustum ha-
 bet titulum, & fulcitur Apostolicis Privilegiis, &
 Constitutionibus, ambigi certe non potest, quin hæc
 possessio beneficio manutentionis sit protuenda, ut sta-
 tuit Rot. cor. Bichio decis. 459. num. 3. ad 7. ibi = *Esse*
autem exemptum Monasterium &c. à potestate Episcopi
Marsicani, probatur ex Privilegiis Apostolicis, quorum
aliqua nedum Monasterium, Moniales, eorumque bona,
suscipiunt sub B. Petri, & Sedis Apostolicæ protectio-
ne, sed ultro statuunt, quod nullus Marsorum Episcopus
in hanc Ecclesiam aliquid jurisdictionis exerceat, unde
excluditur prorsus Episcopi Marsicani jurisdictio &c.
præsertim dictione ALIQUID, quæ universalis est, se-
cundum subjectam materiam, & omnem etiam minimum
jurisdictionis actum comprehendit, nec non proxima sub-
sequenti prohibitione, quod nulli Episcopo fas sit, Mo-
niales, vel Clericos præfatos excommunicationis, vel
interdicti vinculo innodare, quod licuisset, Marsicano,
si aliqualis jurisdictio penes illum remansisset =, optime
in decis. 700. num. 1. & 2. coram Ansald. in Marsicen.,
seu Nullius jurisdictionis super bono jure 7. Junii 1700.
§. 4. cor. bo. mem. Muto, relata per Prosper. de Territ.
separat. pag. 211., & in Conversana jurisdictionis 27.
Novembris 1750. §. 4. cor. bo. me. de Vais.

- 37 Eoque magis, quia authographum ipsum privilegiorum
 Exemptionis Ioannes Cracoviensis Episcopus ann. 1383.
 suis ipsis inspexit oculis, atque illorum Transumptum
 a Notario conscribi, suoque Sigillo muniri iussit, & huic
 Transumpto suam interposuit auctoritatem, & decre-
 tum, jubens, ut ei semper eadem haberetur fides, quæ
 ipsi authographo esset habenda, *Summar. d. num. 5. lit.*
B. F. & G. Atque ipsum Bullarum authographum inspe-
 xit etiam, novitque diligenter ann. 1505. *Officialis*
Generalis Cracoviensis, sua edito Decreto, quo consti-
 tuit, ut eadem Bullæ perpetuo ratæ firmæ haberentur,
Summar. d. num. 5. litt. I. Tanti hæc profecto sunt, ut
 de nostræ Exemptionis privilegiis dubitare non sinant,
 & ideo ambigendi locus esse non potest, quin ea ser-
 vari debeant ab hodierno Episcopo Cracoviensi, quem
 præsertim urget factum luculentissimum Prædecessoris
 sui, qui eorundem Privilegiorum veritatem agnovit,
 eaque executioni mandavit, uti recte animadvertit
Text. in cap. Ex ore vers. per hoc de his, quæ fiunt a ma-
ior. part. Cap. Dec. cons. 206. num. 7., nec non in pun-
ctualibus terminis Rot. coram Bich. dec. 450. nu. 25. ibi =
Quas litteras cum idem Episcopus executioni demax-

daverit, agnovisse videtur veritatem huius enuncia-
tivæ.

38 Magisque etiam illustre Exemptionis monumentum sup-
peditat LEO X., qui an. 1520. primum confirmavit
Bullas Exemptionis editas ab Urbano IV., & Grego-
rio XI., gravioribus verbis prohibens = Omnibus Archie-
piscopis, Episcopis, & aliis Locorum Ordinariis, ne in
Præpositum, & Fratres, ac alios Exemptos huiusmodi
Jurisdictionem, Superioritatem, Visitationem, Corre-
ctionem, Dominium, aut Potestatem aliquam exercere,
aut alias dictum Præpositum, seu Fratres quovis modo
inquietare, seu perturbare audent = Summario num. 9
Deinde vero idem Pontifex alia Constitutione sua eos-
dem Præpositum, & Fratres &c. cum omnibus Bonis sub
B. Petri, & S. Sedis protectione suscepit, Sum. n. 10. Deni-
que eidem Miechoviensi Præposito confirmavit omnem il-
lam potestatem, & jurisdictionem, quam antea Præposito
concederat Patriarcha, seu Prior Hierosolymitanus, qui
tunc vitam agebat, nempe = dicti Ordinis Domos, Prio-
ratus, Ecclesias &c., ac illorum Personas tam in capite,
quam membris visitandi, corrigendi, puniendi, ac ABS-
QUE LOCORUM ORDINARIORUM LICENTIA ele-
ctiones in Locis sibi subiectis pro tempore factas appro-
bandi, confirmandi, cassandi, & corrigendi, ac Domi-
bus, & Locis Regnorum huiusmodi de Personis idoneis
providendi, ac ejus auctoritate Loca, & Canonicales por-
tiones iniuvendi, & de illis etiam providendi, ac
Rocchetum Fratribus dicti Ordinis in ipsis Regnis com-
morantibus concedendi &c., uti latius constat ex Lite-
ris Apostolicis, quæ extant in Sum. n. 11, litt. A.

Rem eo perduxisse credimus, ut quisque conveniat oportet, in discrimen revocari non posse vetustissimam illam
Exemptionis possessionem, in qua semper fuerunt nostri
Generales Præpositi, & Canonici, quæ sanè eo magis
illata custodienda est, quia comitem, sociumque habet
titulum apertissimum, qui profluit ex Apostolicis Privi-
legiis, & Constitutionibus. Sciunt enim & Pueri, qui
nondum ære lavantur, quod nullo modo denegari po-
test manutentio ei, qui præter perennuos actus possessio-
nis habet etiam bonum jus, quo eadem possessio roborat-
ur, ut apposite ad rem nostram tradit Rot. in Burgen. Ju-
risdictionis 3. Julii 1713. §. Ad stipulante coram Barba-
dicò, ibi = Ad stipulante præsertim assistentia boni juris,
ejusdem possessionis comprobativa. Monasterium enim,
S. Salvatoris quoad se ipsum omnia exemptum &c. ab
Episcopali Jurisdictione &c. juxta disposita in Consti-
tutionibus Urbani II. &c. est etiam Dominus Ecclesiarum
de quibus agitur, easque nedum ad tenorem Bullæ Sixti
V. &c. independentem ab Archiepiscopis administrat, sed
in-

insuper per longissimum tempus visitari consuevit per Ab-
bates, aliosque Monachos ad id specialiter deputatos &c.
Cumque ex præfatis circumstantiis ad opportunitatem,
præsentis iudicii per DD. deliberatis manifeste evincatur,
Monasterii Abbatem in Ecclesiis controversis veluti exi-
stentibus sub dominio, & jurisdictione Monasterii Ordini-
arii vices implere, ac in eis se gerere tamquam verum,
& ordinarium Prælatum, ac rite posse illas per consc-
quens visitare, firmior itaque evadit Monasterii possessio,
indeque facilius ad ejus limites decernenda est MANU-
TENTIO, CUM HÆC NUMQUAM DENEGARI
SOLEAT, UBI ULTRA POSSESSIONIS ACTUM
CONCURRET, prout in hypothese, boni juris præsum-
ptio =, & in Gerunden. Manutentionis super Servituti-
bus, & actibus obsequii 28. Junii 1751. §. 3. cor. Cardinali
Molino.

40 Quod jure fane, & merito receptum est. Nam qui præ-
ter possessionem habet etiam bonum jus, & titulum, is
profecto minime agit de alieno jure præscribendo, sed
potius de conservando jure suo, & ideo Manutentio fa-
cilis conceditur, uti coherenter ad dispositionem Text.
in cap. licet Causam 9. de probat. notat Rota apud Polth.
de Manutent. dec. 5. n. 5., & dec. 513. n. 9., Allen. ad Gre-
gor. dec. 323. n. 4., in Rec. dec. 368. n. 7. par. 4., cor. Emer.
Jun. dec. 97. n. 3., cor. Anstald. dec. 700. n. 6., in Leodien.
Jurisdictionis super Bono Jure 13. Junii 1713. §. Obser-
vantia cor. Scotto, & punctum in d. Tyrasonen. Jurisdi-
ctionis 30. Januarii 1739. §. 6. cor. Canillac ibi = Quip-
pe firma stante præexistente tituli, observantia, quæ re-
spectu Canonicorum §. Sepulchri non tendit in his terminis
ad præscriptionem juris alterius sed ad conservationem
juris proprii, sicuti favorabilior reputatur, ita etiam fa-
vorabilius inducitur, eaque tutius constabilita remanet,
quando fundamentum habet in attestationibus Episcopopo-
rum, quos verosimile non est, in præjudicium propriæ juris-
dictionis sateri ultro voluisse exemptionem Canonicorum
§. SEPULCHRI, quando revera de tali exemptione illis cer-
to non constitisset =

41 Dignæ vix sunt, quæ refutentur, exceptiones illæ, quas
proponit Pars Adversa, ut suadeat nobis Manutentionem
non esse concedendam. Duo enim retinenda sunt dili-
genter, quæ facile controversiam omnem expediunt.
Primum est, quod Causa hæc versatur in expeditissimo ma-
nutentionis iudicio, ita ut exceptio quælibet, quæ paulo di-
ligentius examen desiderare videatur, ad suum debeat de-
legari iudicium, atque interim manutentio tribuatur
ei, qui in exemptionis possessione reperitur, ut recte sta-

tuit *Rot. decis. 175. num. 11. coram Molin.*; Alterum autem est, quod Apostolica privilegia tantum a nobis proferuntur, ut magis magisque confirmetur possessio, quæ satis per se constituta est innumeris actibus, & comprobata Episcoporum confessionibus, quo casu deridiculum est in discrimen adducere exemptionem, quæ, missis etiam concessionibus, & privilegiis desumit legitimum titulum ex longæva, eaque perpetuo servata observantia, ut bene respondit *Rot. in Conversana Jurisdictionis 27. Novembris 1750. §. 7. coram bon. mem. de Vais* = ibi = *Quandoquidem questio, quæ examen promeretur, si Exemptio ab Ordinaria jurisdictione decidenda foret dumtaxat ad tramites Concessionum, & Privilegiorum Sanctæ Sedis, cessat à toto genere, inspecta longæva inconcussa Exemptionis observantia, innumeris actibus constituta, confessionibus Episcoporum comprobata &c., in quibus circumstantiis non rite contenditur de interpretatione Concessionum, & Privilegiorum, frustra que in controversiam revocatur* EXEMPTIO, QUÆ DESUMIT LEGITIMUM TITULUM EX LONGÆVA PLURIUM SÆCULORUM OBSERVANTIA, PRÆCISIVE A CONCESSIONIBUS, ET PRIVILEGIIS =

- 42 Sed lubet contrarias exceptiones persequi singillatim, ut earum inanitas clarius appareat. Et initio quidem perperam nostrorum Privilegiorum veritas in discrimen revocaretur. Nam quod attinet ad Bullam Urbani IV., sicuti Prædecessor Episcopus Cracoviensis, & deinde Officialis Generalis *an. 1505.* ejus authographum suis inspexerunt oculis, ejusque Transumpto plenam in judicio, & extra judicium adhiberi voluerunt fidem, quæ Authographo ipsi haberetur, *Summario num. 5. litt. E., & I.*, nequaquam licet ejus Successori sui Prædecessoris facto adversari, atque ambigere de veritate ejusdem Transumpti Apostolici privilegii, Quod autem spectat ad Constitutiones Leonis X., non tantum ex relatæ sunt, cum nulla prorsus suspicio esse posset, à *Samuele Nakielnski* Scriptore accuratissimo rerum Polonicarum, *Summario num. 9. 10., & 11.*, sed etiam de earum veritate dubitare non sinit altera recens Constitutio Innocentii XI., relat. in *Summario num. 12.*, quæ tum Bullæ Urbani IV., Gregorii XI. aliorumque Pontificum, tum præsertim Bullæ Leonis X. in forma specifica confirmatæ fuerunt, *Summario dicto num. 12. per tot.*; Ex his enim apprime convinci ejusdem Bullæ Urbanæ veritatem, & legalitatem, in specie animadvertit *Rot. in supradicta Marsicen., seu Nullius Jurisdictionis super Bono Jure 7. Junii 1700. §§. 11., & 12. cor. bon. mem. Musc.*

43 Paris inanitatis est obtrudere, quod Innocentius VIII. nostrum Ordinem suppresserit, atque ita omnia ejus Privilegia abrogaverit. Nam, uti supra narravimus, non hæc Suppressio in toto Orbe Terrarum obtinuit, & præsertim locum non habuit in Regnis Polonia, DOVE QUESTI CANONICI SI SONO SEMPRE MANTE-
NUTI, uti testatur *Joseph Fontana loco supra citat. ad an. 1737. fol. mihi 128*, cum quo etiam consentit *Samuel Nakielski cit. pag. 552.* Verum omnem solvit nodum Breve *Julii II.* Summi Pontificis, qui contra fertur, Innocentianam Bullam confirmasse; Martinus enim, qui ea tempestate Præpositus erat Miechoviensis = *considerans, in quam graves scopulos nuper Ordo noster in Italia inciderat, ne pari calamitate etiam in Polonia &c. Loca, & Monasteria suæ jurisdictionis involverentur, præclarissimorum privilegiorum olim Conventui Miechovien., Membrisque annexis &c. concessorum fecit Compilationem &c.*, illaque Romam ad Sedem Apostolicam transmissit, petens, quatenus Ordo antiquus tot gratiis, & Diplomatis Summorum Pontificum nobilitatus in sua antiqua observantia, & statu tute, & tranquille conservaretur =, uti narrat idem *Nakielski fol. 568. relatus in Summario num. 7.*, cui petitioni benigne assensus est *Julius II.*, datis ad eundem Miechoviensem Præpositum Apostolicis Litteris, quibus = *omnes libertates, & immunitates a Prædecessoribus nostris Pontificibus sive per privilegia, vel alias Indulgentias vobis, & dictæ Domui concessas, nec non libertates, & EXEMPTIONES &c. nec non omnia, & singula Beneficia Ecclesiastica cum cura, & sine cura eidem Domui unita &c. cum omnibus juribus &c. auctoritate Apostolica confirmavit*, uti clara sunt, & quæ non egent interprete, verba ejusdem Brevis apud *Nakielski fol. 510.*, *Summario num. 8.*, & ejus rei veritatem confirmat ipsemet laudatissimus Scriptor in *Summario num. 7.*

44 Omnino hinc lapidem, non hominem esse oportet, qui Innocentiana Suppressione nostrum Ordinem cum suis privilegiis in Regno Polonia periisse contendit; quando non solum ex gravissimo Historicorum Testimonio intelligimus, Ordinem Sancti Sepulchri integrum mansisse in Regno Polonia, sed etiam scimus ex specialibus posterioribus Litteris *Julii II.*, atque ex tot actibus, qui postea gesti sunt, eundem Ordinem semper factum, rectum, fuisse servatum, & ejus privilegia confirmata fuisse, uti respondit *Rot. in Tirasonen. Jurisdictionis 5. Decembris 1735. §. 5. coram bon. mem. de Vais*; Suspensione adduci vix possumus fore, ut excipiat Pars Adversa, quod

Urbanus IV., qui Exemptionem concessit Ecclesiæ Miechoviensi, ejusque membris, eodem actu subjecerit Canonicos Sancti Sepulchri jurisdictioni Patriarchæ Hierosolymitani, ita ut eo deinceps extincto, omnis ejus jurisdictio ad Episcopos delata videatur. Vix ipsa concipi cogitatione inanius aliquid potest. Satis enim est oculis subicere Bullas Exemptionis, ut noscatur, Canonicos Sancti Sepulchri omnino exemptos fuisse ab universa Episcoporum Jurisdictione, & tantum Romano Pontifici, & Patriarchæ, qui pro tempore fuerit, fuisse subjectos, *Summario num. 2. 3. & 4.* Erat autem Patriarcha Hierosolymitanus Canonicus Regularis, & Caput Ordinis S. Sepulchri, ideoque æquum erat, ut Canonici ab eodem Capite avulsi, atque in Poloniam deducti, licet essent exempti ab Ordinarii jurisdictione, tamen subessent Patriarchæ, qui illorum Caput, & Princeps erat. Sed occupata ad infidelibus Hierosolyma, & extincto Patriarcha Hierosolymitano, haud sane ipsius jurisdictio deferri potuit ad Episcopos, qui nullam in nostro Regulari Instituto partem habent, & a quorum jurisdictione Ordo S. Sepulchri perpetuo exemptus fuit, ut recte monet *Piton. discept. Eccles. 20. n. 24.*

- 45 Hinc Leo X., ut omnes in posterum ea de re tollerentur ambages, tres edidit Constitutiones, quibus exemptionem confirmavit, ac Præpositum Miechoviensem, ejusque Canonicos sub Apostolicæ Sedis protectione suscepit, eumque in sui Ordinis Canonicos verum Ordinarium constituit, *Summario num. 9. 10., & 11.* Quin etiam duo spectatissimi Miechovienses Præpositi in Capitulis generalibus condiderunt Constitutiones, sive Regulas pro recto Ordinis universi regimine, quibus distinge, ac diligenter statuerunt modum, & formulas gubernandi, visitandi, eligendi ad Beneficia, aporobandi, cassandi, dandi Literas Dimissoriales &c., quas deinde Sedes Apostolica confirmavit, *Summario num. 13. 14. 15. & 16. per tot.* Quando igitur Bullæ Leonis X., quæ multo post Bullam Urbani IV. editæ sunt, uncialibus literis omnem prorsus excludunt Episcoporum jurisdictionem in Præpositos Generales Miechovienses, atque in Canonicos S. Sepulchri, iique omnes immediate subiiciuntur Sedi Apostolicæ, & quando Constitutiones ejusdem Ordinis, quas Sedes Apostolica semel, iterumque confirmavit, eandem exemptionem disertissime constituunt, salvo pudore, & reverentiâ, quæ veritati debetur, dubitari certe non potest, quin nostri Præpositi, & Canonici plena frui debeant exemptione, atque in ejus possessione sint retinendi.

46 Nugæ sunt; quod Episcopo subesse debeant *ex juris* dispositione Loca omnia, quæ in ejus Dicecesi sita sunt. Id enim verum est de Ecclesiis, & Domibus sive Regularibus, sive Sæcularibus, quæ nullum habent Exemptionis privilegium, quæque in ejus possessione minime versantur; Sed quando adest vetusta possessio Exemptionis, eaque originem ducit ab Apostolicis privilegiis; & concessionibus, omnis sane Episcopi jurisdictio conquiescat necesse est, & qui in exemptionis possessione versatur, in ea omnino est retinendus, uti tradunt *Card. de Petra ad Constit. Apost. sect. 1. pag. 145. §. 2. num. 15.*, *Rota cit. decis. 546. num. 1. & seqq. part. 5. tom. 2. recent.*, ibi = Nam etsi vera sit conclusio, quod Ordinarii habent fundatam intentionem de jure communi in jurisdictionem omnium Monasteriorum Regularium intra suam Dicecesim existentium, & etiam ex sola juris assistentia in jurisdictionalibus non soleat denegari manutentio Ordinariis; attamen vera etiam est DECLARATIO, quando allegatur titulus exemptionis, vel privilegium exhibetur, ac de possessione docetur, tunc Regulares dum cognoscitur de relevantia titulorum, in eorum libertatis, vel exemptionis legitima possessione turbari non possunt, & Rota hanc declarationem semper est secuta &c., punctim in supradicta decis. 65. num. 4. coram Pamphil., ibi = Nec facit, quod Episcopo jus commune assistat, ob quam assistentiam ipsi debeatur manutentio, quia stante quasi possessione Abbatis, illa assistentia juris communis ei prodesse non potest ad effectum, ut illius vigore ipse, & non Abbas sit manutenendus, maxime quia pro parte Abbatibus ultra ejus quasi possessionem fuerunt etiam allegata antiquissima privilegia exemptionis, propter quæ facilius in sua quasi possessione jurisdictionis & exemptionis est manutenendus, in *Conversana Jurisdictionis 27. Novembris 1750. §. 3. coram de Vais*, & late in *Ratisbonen. Jurisdictionis super Parochialibus Reservatis 21. Februarii 1766. §. 5. coram Rmo Olivatio*.

47 Eoque magis, quia nullus omnino ex adverso profertur actus, quo contrarium jus, & possessio evincatur. Magnos quidem agit triumphos Pars Adversa de paucis quibusdam, & antiquissimis actibus, sed nullus evertere, aut labefactare potest vetustissimam nostræ exemptionis possessionem. Prorsus inutiliter prædicat Pars Adversa, se interdum veniam dedisse convocandi Capitulum pro electione Præpositor. Miechoviën., aliquando etiam Capitulo præfuisse, nonnumquam Præpositos confirmasse, atq; etiam juramentum Obeditiæ, & fidelitatis à Canonicis accepisse. Mittimus, quod hæ confirmationes, sive insti-

tutiones Præpositorum Miechoviensium antea
debeant a solo Patriarcha Hierosolymitano, idque
ab ipsa fundatione Conventus Miechoviensis, hoc est ab
anno 1162. usque ad annum 1428., uti testatur *Samuel*
Nakielski pag. 122. & seqq. pag. 49., & 425., quod
non obscurum suppeditat argumentum exemptionis ab
Episcoporum jurisdictione, Illud unum animadvertisse
sufficiat, quod id factum fuit vetustissimis temporibus
vel ex conniventia quadam, vel ex incuria Præposito-
rum interdum Sæcularium, aut mandato Regum,
qui sibi asserabant jus patronatus ad Præposituram Mie-
choviensem, & Sæculares Presbyteros titulo Commen-
dæ præsentabant, uti Sedi Apostolicæ significavit Rex
Joannes an. 1677., *Summario num. 28. litt. A.*, ibi = *Nec*
Generalatus Officium fuisse alio tempore quodammodo ab-
teratum, nisi eo, cum Antecessores mei ad eandem Præ-
posituram Sæculares Prælatos per Commendam tenendam
præsentaverint &c.

48 Verum a sæculo superiori, scilicet ab anno 1677., quo ro-
gante Poloniæ Rege a Sede Apostolica confirmatus fuit
Petrus de Pilca tunc electus Præpositus Generalis Mie-
choviensis, *Summario num. 28. litt. B.*, & præsertim ab
initio hujus sæculi, quo mediantibus Indulto Apostoli-
co, Pactisque conventis cum Summo Pontifice constitu-
tum fuit, electionem Præpositi Miechoviensis libere
spectare ad Canonicos Regulares Ordinis, eumque a S.
Sede esse confirmandum, *Summario dd. num. 37. 45. & 46.*,
nulla amplius ab Episcopo data est venia convocandi Ca-
pitulum, nullus ejus in electione interventus fuit, ne-
que ulla umquam petita, aut concessa est Institutio, seu
Confirmatio; *Unde quælibet possessio, quæ prætendi pos-*
set super illis fundata, per successum tanti temporis
decursum fuisset sublata, ut his verbis in simili casu re-
spondit Rot. in Constantien. jurisdictionis super Manu-
tenitione 13. April. 1714. §. Neque in fin. cor. cl. me. Card.
Scotto.

49 Revera compertissimum est, non ex uno tantum, aut altero,
sed ex plurimis, iisque consecutivis ultimis statibus Mie-
choviensis Præpositi electionem factam fuisse sine ulla
Episcopi, vel ejus Ministrorum præsentia, eamque se-
cundum Indulta, & Concordata cum S. Sede Apostoli-
ca, approbatam, & confirmatam fuisse, scientibus
etiam, & patientibus ipsis Cracoviæ Episcopis, *Summa-*
rio num. 23. 24. & 25. per tot., Clarum igitur est, quod
antiquissimi illi actus, qui commodè referri possunt vel
ad conniventiam Præpositorum, quibus profecto minime
licebat detrimenti aliquid inferre libertati Monasterii,
vel

vel ad necessitatem, vel ad studium Ministrorum Ordinarii, qui suam latius explicare cupiebant jurisdictionem, nullo in numero haberi debeant, presertim cum nostra universalis, & perpetua Exemptio luculentissimis monumentis aliunde comprobetur, ut egregie firmavit Rot. in d. Constantien. Jurisdictionis super bono jure 13. Apr. 1713. §. Contraponi coram Scotto, ibi = Contraponi propterea si hactenus dictis nequaquam posse visi sunt nonnulli actus contrarii consistentes in eo, quod Vicarii Generales, vel Suffraganei Episcopi aliquoties praesederint electionibus Abbatum, quae fuerunt etiam aliquando ab Ordinario confirmatae; Nā resistebant in contrarium pro enervandis mox dd. actibus non minus ultimus Status, in quo electio Abbatis expleta fuit absque ulla Episcopi, vel ejus Ministrorum praesentia, vel Confirmatione, ut deponunt Testes dati in Summario, quam etiam illa animadversio, quod dicti actus fieri potuerint ex conniventia Monachorum, quibus nec in animo, nec in potestate erat derogandi exemptivae libertati Monasterii, vel ex studio Ministrorum Ordinarii inbianium extensioni propriae jurisdictionis, cum alias docto ex hactenus firmatis de universali Exemptione Monasterii, omnes actus in contrarium dicendi essent turbativi, & abusivi, ideoque non attendendi =, & rectissime in Ratisbonen. Jurisdictionis 28. Februarii 1763. §. 11. cor. Illmo Cornelio.

- 50 Meliora non sunt juramenta fidelitatis, & obedientiae, quae in iisdem Institutionibus Episcopi acceperunt a Praepositis Miechoviensibus. Sublata enim, uti paulo ante dicebamus, institutione, & confirmatione, sublatum etiam fuit accessorium juramentum, quod ideo nunc tantum Summo Pontifici exhibetur, Sum. num. 23. sub litt. C. D. & num. 25. litt. E.. Caterum juramenta haec obedientiae tanti certe non sunt, ut tollere possint possessionem Superioris in loco exempto, atque Ordinis subjectionem evincant, ut scite monet Rot. coram Peutinger. dec. 467. num. 15., ibi = Minus relevant confirmationes ab Episcopis factae Abbatum Vultinen electionis ab ipsis praestitae, postquam per Conventum fuerunt electi, in possessionem inducti, non possunt importare subjectionem, sed tantum benedictionem, quae competit Episcopo, qua responsione tolluntur ea, quae circa juramenta Abbatum d. Monasterii in manibus Episcoporum praestita dicuntur, cum benedictionem, & non jurisdictionem tribuant = coram Ansaldo. decis. 700. num. 4., & late in dicta Constantien. super Manutentione 13. Apr. 1714. §. Juramenta coram Scotto, ibi = Juramenta similiter fidelitatis aliquando praestita per Abbates de servanda

reverentia Episcopis Constantiensibus ; sicuti non poterant invertere jus passivæ Exemptionis non auferentis obligationem Exempti quoad reverentiam debitam Ordinario ; in cujus Diacesi existit , ita neque poterant tollere Abbatibus possessionem in Loco exempto , vel illam tradere Episcopo =

51. In eodem luto hæret Pars Adversa , cum obtrudit vetustissimam quamdam Sententiam Privationis editam anno 1468. ab Episcopo Cracoviensi contra Præpositum Miechoviensem . Principio ejus Judicii acta minime proferruntur , & ideo resciri non potest , quomodo judicium ipsum actum fuerit , & quid utraque ex parte propositum . Illud vero reponderandum serio est , quod illa Episcopi Sententia lata fuit contra Nicolaum Præpositum , qui per judiciale inquisitionem agnitus , & judicatus fuerat = *honorum Monasterii sui , & Domus Dilapidator , perjurus , fornicator notorius , adulter , & irregularis* = verba sunt ipsius Sententiæ , quæ ex adverso profertur . Cum itaque ageretur de Criminibus , quæ non tam voto Regulari adversantur , quam præceptis Dei , quibus Christiani omnes tenentur , mirum non est , quod eorum cognitio per inquisitionem ad Episcopum pertinuerit secundum juris communis dispositionem . Sed hic processus , & inquisitio non quidem Ordinario jure , sed tantum *jure delegato* ad Episcopum spectare dicitur , ut ex doctrina *Textus in Cap. 1. de privil. in 6. innovat. a Concil. Trident. sess. 14. cap. 4. dixit Rot. decis. 15. par. 1. num. 1. recent. , & ex notissima Constitutione Sa. M. Gregorii XV. tradit Lotter. de Re benef. quest. 24. num. 77. ibi = Nihilominus quia adhuc tam Regulares , quam Sæculares etiam si deliquissent &c. , declinabant jurisdictionem Ordinarii prætextu Exemptionum , eadem Constitutio Gregorii XV. censuit , eos ita Delinquentes ab Episcopo Loci similiter tamquam ad hæc Sedis Apostolicæ DELEGATO , quoties , & ubi opus fuerit , puniri , & corrigi = Rot. decis. 254. num. 6. cor. Sa. Me. Clemente XIII. ibi = Nam in Causis Criminalibus majoribus procedentibus ob corruptos mores , seu graves excessus patratos cum læsione Majestatis divinæ , & humanæ , cognitio jure delegato competit Episcopo , dummodo ipse procedat per se ipsum puniendo , & corrigendo Exemptos vigore suæ delegatæ Jurisdictionis juxta Decretum Concil. Trid. sess. 14. cap. 4. de Reform.*
52. Quid opus verbis est ? Eadem Sententia lata fuit contra Miechoviensem Præpositum tot manifestis criminibus notatum

tatum non quidem ad instantiam Promothoris Fiscalis Curiae Cracoviensis, sed ipsorum Religiosorum, qui ideo ad Episcopum confugerunt, quoniam ob loci distantiam ad Sedem Apostolicam provocare non poterant, ut pateret certius ex Actis, si ex adverso integra exhiberentur. Merito igitur in solempni Protestatione, quam anno 1620. emisit Praepositus Miechoviensis, & quam ipse etiam Cracoviensis Episcopus ratam habuit, refutatum fuit hoc ipsum, quod nunc obtruditur, Ordinariae jurisdictionis exemplum, ut legi potest in *Summar. n. 44. litt. C. ibi = Si quod umquam extat exemplum animadversionis Episcopalis in Praepositum Miechoviensem, id factum esse ob insignes illius excessus, Religiosis ipsis, quibus ad Sedem Apostolicam ob distantiam Loci difficilis fuit recursus, ad Episcopum confugientibus, qui tamen casus nec in exemplum trahi potest, & omnino nihil jurisdictionis Ordinariae potestati adiicit*: Id autem, quod ea tempestate dictum a nobis fuit, & ab Episcopo Cracoviensi probatum, hodie certe non potest ab ejus Successore in discrimen revocari. Et optimo quidem jure. Nam cum Episcopus exercet jurisdictionem delegatam, potius praeservat, & confirmat Exempto tale privilegium, ut inquit *Lotter. cit. quest. 24. num. 268. & seq., & monet Rot. decis. 239. n. 25. & 26. p. 8. rec., & in casu, quo non una tantum, sed plures editae fuerant ejusdem generis Sententiae in simili Causa haeresis, & irregularitatis, egregie respondit Rot. dec. 126. n. 18. cor. Ubald. ibi = Denum nec obstant sententiae latae ab Episcopo, & Inquisitore, Adrien. contra Subditos d. Abatis in causa haeresis, quia illae non procedunt ex jurisdictione ordinaria, sed delegata, quae competit Episcopo in tali materia, etiam contra Exemptos =, & ponetualissime firmat eadem Rot. in citata Ratishonen. jurisdictionis super Manutentione 21. Februarii 1766. §. 17. cor. Eminentissimo Zelada = ibi = Quapropter nihil Exemptionis detrahunt istiusmodi Actus, qui cum ipsa exemptione recte compati possunt, & a delegata jurisdictione metiuntur.*

- 53 Nec exaggerandae geminae illae Resignationes, quas initio saeculi superioris Miechovienses Praepositi in manibus Ordinarii expleverunt. Nam illud scire satis est, quod unus alterque resignans Praeposituram Miechoviensem minime, fuit Canonicus Regularis nostri Ordinis, sed Sacerdos Saecularis a Rege nominatus. Accedit quod hujusmodi Resignationes idcirco emisse fuerunt, quia ambo Resignantes evecti fuerant ad ampliorem dignitatem, alter
- sci-

scilicet ad *Episcopatum Uladislaviensem*, & alter ad *Episcopatum Plocensem*; ut nosci potest ex ipsis resignationibus, quæ a Parte Adversa afferuntur. Jam vero si Resignantes erant Præbiteri Sæculares, & si resignationes prorsus inutiles fuerunt, quia Præpositura vacat *ipso jure*, cum aliquis Episcopatum consequitur, profecto hujusmodi actus tribuendi sunt incuriæ secularium Resignantium, quibus explorata non erant nostri Ordinis privilegia, & malitiæ Officialium Episcopi, quorum pruriebat animus suam ampliare jurisdictionem. Si quæ veritati reverentia est, haud sane actus hujusmodi præsertim mere voluntarii, & inutiles nostræ exemptioni domini aliquid inferre potuerunt, ut ait *Rot. in d. Ratisbonen. super Manutentione 15. Junii 1764. §. 6. cor. Emo Zelada.*

- 54 Frustra etiam prædicat Pars Adversa, quod sæculo decimo quinto Cracoviensis Episcopus interdum dederit Præpositis Miechoviensibus absolutionem a censuris, & semel quoque certum consensum revocaverit datum a Præposito pro quorundam bonorum venditione. Quod enim attinet ad tributam absolutionem, data hæc fuit uni, aut alteri Præposito, qui erat *Sacerdos Sæcularis*, & ideo reddit id, quod paulo ante dicebamus, quod scilicet ignorantia, aut conniventia horum Sæcularium, qui etiam illud agere potuerunt, ut toties suæ conscientiæ consulere, obicis nihil inferre potuit nostri Ordinis privilegiis. Rursus ab Episcopo tam indici, quam revocari potuerunt censuræ *ex jure delegato*, quod manifestè fortasse ex actis constaret, si ea, ut decet, adducerentur. Quid quod Episcopus contra illos procedere potuit non uti Præpositos Miechovienses, sed uti sæculares Presbyteros, uti revera an. 1577. Episcopus censuras indixit, & postea absolvit *Simeonem Lugoski Præpositum Sæcularem* non tamquam Præpositum Miechoviensem, sed tamquam *Possessorem Patrimonii, seu villæ suæ Biali/Korcien.*, uti ex ipso contrario documento colligitur? Nisi e finibus nostris exceßerunt saluberrimæ leges, quibus hætenus usi fuimus, fieri certe non potest, ut actus hujusmodi, qui ita obscuri sunt, & incerti, vetustissimam exemptionem, & possessionem nostram evertant, ut recte statuunt *Spad. conf. 128. num. 5. lib. 2., Letter. de re benefic. lib. 1. qu. 24. n. 248., & in Cit. Marfican., seu Nullius Jurisdictionis 7. Jun. 1700. §. 39. cor. Muto.*

- 55 Ejusdem indolis sunt acta judicialia, quæ in Episcopali Curia Cracoviensi gesta sunt. Neque enim, quia vetustis tem-

temporibus nostri Ordinis Canonici, siue eorum Præpositus Generalis ad eandem Curiam venerint, id argumento esse potest, quod Episcopo subiecti esse debeant. Et animadvertendum sedulo est, quod complures ex iis actibus gesti fuerunt ad instantiam Superiorum nostri Ordinis, quibus idcirco tamquam Actoribus integrum erat sibi forum eligere sine aliquo suæ exemptionis detrimento. Alii quidem actus gesti videntur contra eosdem Præpositos, qui vel in jus venerunt coacti metu censurarum, & vi præpotentium Episcoporum, vel qui erant Præsbyteri Sæculares, & tamquam proprio, ac peculiari suæ familiaræ nomine in iudicium veniebant, uti habet decretum quoddam editum an. 1578. contra *d. Simeonem Lugouski*. Quidam etiam ex iis actibus pertinent ad Causas decimarum, & miserabilium Personarum, quæ idcirco trahi non potuissent ad Tribunal Nuntii Apostolici, qui Varsoviæ commoratur, atque a Civitate Miechoviæ distat *bi-scentis milliariis Italicis*.

56 Atque illud dignum observatu est, quod cum in iudicio sub anno 1610, actio inter Præpositum Miechoviensem, & quemdam Canonicum Ecclesiæ Cathedralis Cracoviæ, ab huius ore vox una excidisset, quod *tantum Abbates, & non Præpositi sunt exempti*, ne quod forte exinde in nostri Ordinis privilegia redundaret præjudicium, statim Præpositus ad Sedem Apostolicam provocavit, & si quædanda fides est actis, quæ ex adverso exhibentur, in ea Causa sententia lata est non ab Episcopo, sed a Iudicibus Commissariis, qui mutuo Partium consensu electi fuerant. Idem dictum volumus de uno illo actu, qui nostro hoc sæculo videtur gestus fuisse contra Custodem Conventus Generalis Miechoviensis. Nam qui in jus venit, Procurator, utut speciali mandato munitus dicatur, non omisit mandare literis saluberrimam illam clausulam = *Salvis beneficiis juris suis Principalibus reservatis in toto* = & nihil amplius in posterum in illa Causa actum est. Tantum igitur abest, quod nostra exemptio quidquam acceperit detrimenti, quia nostri Præpositi interdum siue sponte, siue coacti ad Tribunal venerunt Episcopi, ut imo quæ eorumdem iudiciorum occasione opportune gesta, ac protestata fuerunt, digito monstraverint incolumem, & illibatam conservaverint d. nostræ Exemptionis possessionem, *Abbas in Cap. gratum sub num. 7. de Offic. delegat., Rot. cor. Bichio decis. 215. num. 7. & 8., & in recent. decis. 240. n. 15. par. 7.*

De-

57 Deterioris vero sunt fursuris Aquis nonnulli indifferentes, & extrajudiciales, qui superiori ætate interdum in Officio Curie Cracoviensis gesti sunt. Nam hi respiciunt plerumq; vel Inscriptiones Censuum ad Monasterium Miechoviense spectantium, vel Quietationes, vel Constitutiones Procuratorum, qui sane actus voluntarii, eoque consilio gesti in publico Officio, ne rerum memoria periret, cum ubilibet fieri potuerint, haud sane arguere possunt nostri Ordinis subjectionem. Approbationes vero paucæ sive commutationis voluntatum, sive concordiarum, ultraquod tributæ fuerunt, cum easdem petiissent Sæculares, quorum favorem actus respiciebat, tametsi concessæ aliquando videantur rogantibus Præpositis Miechoviensibus, inhabiles tamen renunciari deberent ad subversionem nostræ exemptionis; Neque enim devium est a juris disciplina, quod ad Episcopum provocetur, ut confirmet, probeq; contractum initum super bonis Ecclesiasticis, secundum *Tex. in Can. Terrulas caus. 11. qu. 2.*, prætereaque semper urget fatalis illa animadversio, quod per hujusmodi actus nequaquam poterant Præpositi sui Ordinis privilegiis inferre aliquid detrimenti, nisi primum accessisset consensus Sedis Apostolicæ, a qua eadem privilegia concessa fuerant, uti observant *Vital. in Clem. 1. num. 57. de Offic. Vicar., Calder. conf. 5. num. 1., Surd. conf. 47. numer. 25., & Rot. decis. 1278. num. 3. coram Seraphin., & decis. 239. num. 16., & 17. part. 8. Recent. ibi = Ex quo enim Privilegium fuit concessum Ecclesiæ, ut supra fuit firmatum, Abbas non potuisset ei præjudicare, sed requirebatur Sedis Apostolicæ Consensus, dum ei d. Abbatia est immediate subiecta.*

58 Quid tamen hæc morosius persequimur? Satis est replicare animo, quod Summus Pontifex Eugenius IV. sequutus exemplum Urbani, ideo nostro Ordini concessit novam Exemptionis privilegium, quia, ut ipse professus est, in sua Bulla = *Licet Exemptio prædicta pluribus ex Ordinariis innotuerit, ac per illos exiiterit observata, quia tamen interim, dum schisma duraret, aliquorum d. Ordinis Priorum, Fratrumque negligentia, sive litium strepitibus existentibus contra juris sui prosecutionem, vel alias per quosdam ex Ordinariis prædictis, aut eis instantibus, seu prosequentibus per alias Iudices diversæ forsitan etiam sine definitione contra plerosque ex ipsis Prioribus promulgatæ &c. fuerunt Sententiæ, & ab aliquibus exemptioni hujusmodi, necnon illius effectui esset derogatum &c.* propterea decrevit = omnes & singulos processus, necnon excommunicationis &c. Sententiæ, & quidquid fieri, & attentari contigerit contra tenorem dictæ

dist. exemptionis NULLIUS EXISTERE FIRMATA A-
TIS = Summario num. 3., & litt. B. C. D., & E. Quam
 deinde Bullam confirmavit Pius II., *Summario num. 4.;*
 & pari modo Pontifices consequentes irritum declaraverunt
 quidquid contra hæc privilegia actum est, *Summario num. 5.*
6. 9. 10. 11., 12. Sunt igitur deridiculi omnes contra-
rii actus, posteaquam omnes irriti declarati fuerunt a
Summis Pontificibus, de quorum potestate nefas est du-
bitare; Nec id a jure difforme est = Nam cum Episcopus
exercent jurisdictionem ordinariam, facit actum contra-
rium privilegio exemptionis, & sic supra suam potesta-
tem perperam effertur = ut ait Lotter. de re benefic.
lib. 1. quæst. 28. num. 267.

59 Quod multo pronius in casu nostro locum sibi vindicat
 propter disertissimam illam manifestationem, quam emi-
 sit ann. 1620. Præpositus Miechoviensis, & quam refert
Samuel Nakielski, cujus ope nedum contradisti fuerunt,
 & elisi omnes quicumque actus antecedenter ab Episcopo
 attentati, sed etiam nostræ Exemptionis possessio lucu-
 lentius probata fuit, & confirmata, *Summario num. 44.*
per tot. Nugatorium igitur, & plane joculari est nobis
 vitio vertere præsertim in hoc Manutenitionis judicio
 actus illos vetustissimos, quos jamdiu refutavit auctori-
 tas Sedis Apostolicæ; & solemnisi Protestatio, adversus
 quam nihil umquam oppositum fuit, omnino fecit ener-
 ves, & præstigavit, ut in puncto ponderavit *Rot. in cit.*
Ratisbonen. jurisdictionis super Manutenitione 15. Janii
1764. §. 7. cor. Eminentissimo Zelada = ibi = At etiam si
non obtarent præmissa, nihilominus iidem Actus nullam
animadversionem mererentur, siue quia gesti contra cla-
rissimas Apostolicas Constitutiones, quæ sumpse natura infi-
ciunt quamcumque contrariam Possessionem, ac operan-
tur, ut Manutenitio concedi semper debeat ei, cui assi-
stunt Privilegia, EXCLUSO ORDINARIO, Rot. &c.,
siue demum quia isti nihil conferre possunt in hoc Manuten-
itionis Iudicio =

60 Transeunt hæc in geometricam demonstrationem, si ani-
 madvertamus, quod post illam protestationem an. 1620.
 nullus omnino afferri poterit actus exercitus in Monaste-
 rium Miechoviense, ejusque Præpositum Generalem
 vel ab Episcopo Cracoviæ, qui unus controversiam hanc
 excitavit, vel a cæteris Poloniæ Episcopis, qui meliori
 ducti consilio silent omnino, atque conquiescunt. Quo
 fit, ut cum observantia, qua nititur Pars Adversa, con-
 tinua non sit, & pacifica, hinc quamvis ea perspicue,
 & evidenter, non autem perobscure, & ambigue de-
 monstraretur, ea tamen nullo in numero haberi deberet,
 ne-

neque evertere posset antiquissimam possessionem nostræ exemptionis, quæ usque ad hunc diem pacifica semper fuit, & perpetuo servata est, ut in specie considerat *Rot. in cit. decis. 239. num. 27. part. 8. Recent. ibi = Et propterea exinde resultare nequit non usus privilegii, & observantia ad favorem Ordinarii, cum certum sit, quod observantia ad hoc, ut suffragetur, debeat esse continua, & pacifica respectu illius, cujus interesse latetur.*

61 Quid quod contrarii actus adeo vetusti, informes, æquivoci, & perpetuo contradicti evertuntur a longa illa serie actuum, qui a nobis dantur, & qui potiores sunt, recentiores, atque exemptionem apertissime evincunt? Re quidem vera non uno, aut altero, sed quatuor, iisque specialissimis Decretis, sive Sententiis agnita, & confirmata omni ætate fuit hæc ipsa possessio exemptionis. Ita anno 1510. Vicarius Generalis Archiepiscopalis Curie Gnesnensis Decretum edidit, quo duos nostri Ordinis Canonicos inter se litigantes *remisit ad Superiorem eorum TAM QUAM EXEMPTOS, Summario numer. 38.* Simililiter anno 1631., posteaquam scilicet emissæ fuerat manifestatio illa, cujus supra meminimus, Commissarii ipsius Curie Gnesnensis *visa, lætæque Bullæ Urbani IV., per quam a jurisdictione D. Archiepiscopi Præpositus est exemptus, Summario num. 39. litt. A,* statuerunt = *dictum Præpositum IN IUDICIO PRÆSENTI FORUM PATI NON POSSE = dicto Summario num. 39. litt. B.* Rursus hoc ipso sæculo, in quo versamur, anno scilicet 1747. Nuntius Apostolicus, ad quem uti Judicem Exemptorum confugerat Præpositus Miechoviensis; qui molestias patiebatur in eadem Curia Archiepiscopali Gnesnensi, decretum edidit, quo *circumscripsit Decretum Archiepiscopi Gnesnen. ex defectu jurisdictionis nulliter latum, mandavitque causam in Tribunali suo proponi, Summ. n. 40. litt. B., & D.*

62 Denique novissimis hisce temporibus, hoc est anno 1760. Sacrum hoc Tribunal contra Episcopum Præmisliensem, qui suæ jurisdictioni subesse contendebat Ecclesiam, & Conventualem Domum in Pzevorsko in ejus Diocesi sitam, & subjæctive unitam Monasterio Miechoviensi, Sententiam evulgavit, qua post plures, easque egregias Decisiones edixit = *non constare de subjectione illius Ecclesiæ jurisdictioni Episcopali Præmislien. neque quoad res, neque quoad personas = Summario num. 47.* Neque vero ambigi potest, quin hac exemptione in conspectu ipsius Episcopi Cracoviensis, & totius Poloniæ Episcoporum semper potiti fuerint Præpositi Miechovienses per omnes, quos semper exercuerunt, actus jurisdictionis, & qui refe-

runt

runtur in *Summario* num. 17. 18. 19. 20. , & *seq.* Nemo autem, cui cor modeste saliat, iniciabitur, quod actus hujusmodi, & judiciales declarationes, quæ nullam habent dubitationem, & quæ nostræ exemptionis possessionem apertissimam commonstrant, præsertim cum socios, comitesque habeant Apostolica privilegia, sine dubio anteferri debeant contrariis actibus, qui dubii sunt æquivoci, & contradicti, uti pluribus cumulatis docet *Rot. in Bergen. jurisdictionis* 3. Julii 1713. §. ult. coram *Barbadico* ibi = *Præsertim vero, quia illorum tenor confunditur, penitusque enervatur ex serie visitationum, & ex judicialibus declarationibus superius perpenfis, quibus plenior fides præstanda est.*

63 Percipi vix potest, quam ob causam urgeat Pars Adversa, quod Miechoviensis Præpositura hoc sæculo interdum data in Commendam fuerit. Fallitur egregie, si forte putat, ea de causa exemptionis nostræ possessioni aliquid detrahi potuisse. Meminisse enim decet, quod an. 1719. peculiari rescripto Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium sancitum fuit = *Abbatem Commendatarium NULLAM HABERE JURISDICTIONEM in Monasterium commendatum; ejusque membra, & Monachos Ordinis nostri etiam quoad Monasticum Institutum = Summario num. 45.* Id quod uberius constitutum fuit anno 1725. a Sede Apostolica edito rescripto, quo præteris constabilitum fuit = *Eidem COMMENDATARIO NULLAM IN CANONICOS JURISDICTIONEM dandam esse = Summario num. 46.* Id autem consentaneum est Juris dispositioni, quæ edocetur, quod hujusmodi commendatio neque adimit antea quæsitam exemptionem, neque efficit, ut Monasterium commendatum remaneat Episcopo subiectum, cum jura omnia Commendatarii eo spectent, ut Ecclesiam commendatam defendere debeat, quemadmodum in re simili multis relatis respondit *Rot. cit. dec. 239. n. 24. part. 8. Rec. ibi = Et ideo per illud non censetur sublata præcedens exemptio, nec operatur, ut dictum Monasterium dicto Archiepiscopo sit subiectum. Simplex enim Commendatio non tribuit jurisdictionem, vel dominium, sed tantum facit, ut Commendatarius commendatum teneatur defendere.*

64 Infirmitus esset actus obtrudere interdum exercitos approbationis Concionatorum, & Confessariorum. Nam quod ad Concionatores attinet, postquam hi a Generali nostro Præposito electi sunt, non quidem approbationem, sed tantum benedictionem petunt a Locorum Ordinariis *Summario num. 21. litt. B. , & P.* Hic autem actus nullum omnino secumfert argumentum subjectionis, immo vero sub-

subjectionem ipsam excludit, quæ si adesset, profecto nostri Ordinis Concionatores non benedictionem, sed approbationem ab Episcopo petere deberent: Et vero nemo ignorat, quod Regulares omnes licet exempti ab Episcopi jurisdictione, ab eo petere benedictionem debent, antequam divinum verbum Populo nuncient, uti rectissime tradit *Schmalzgrueber part. 3. tit. 29. de Parochis, & alienis Parochianis tom. 3. num. 27. ibi = Excipiuntur Regulares, & qui cum iis in privilegiis participant. Hi enim cum Superiorum suorum licentia, & petita benedictione Episcopi verbum Dei prædicare possunt in propriis Ecclesiis suorum Ordinum.*

- 65 Pari modo quod attinet ad approbationes Confessoriorum, cum hæc jurisdictio etiam in exemptos Episcopo servata fuerit a Synodo Tridentina *Sess. 25. Cap. 5. de Regulari*, & in Constitutione Gregoriana, quæ incipit = *Inscrutabili* =, hinc eorum actuum exercitium minime ostendit jurisdictionem ordinariam, quam præsertim evidenter excludunt innumeri actus, quos supra retulimus, uti monet *Rota in Auximana Mantentionis 5. Maii 1740. §. 11. coram Eminentissimo Elephantio, & in citata Conversana Jurisdictionis 27. Novembris 1750. §. 19. coram de Vais, ibi = Nullaque vis fieri potest in eo, quod Episcopi Conversanen. semper invigilaverint super Clausura Monialium, quodque concesserint licentias convocandi Capitulum &c., ac approbaverint Confessarios, & Concionatores, quia cum hujusmodi jurisdictio in exemptos reservata fuerit Ordinariis a Sacro Concilio Sess. 25. Cap. 5. de Regulari, & in Constitutione Gregoriana, quæ incipit = Inscrutabili =, exercitium horum actuum nihil concludit ad probandam jurisdictionem ordinariam a suprærelatis omnino exclusam.*
- 66 Similis inanitatis essent Visitationes, si quæ forte vitio vertenterent nobis, factæ ab Episcopo in Ecclesiis, & Conventibus Miechoviensi Monasterio subjectis. Cum enim hujusmodi visitationes, quarum tamen nulla hætenus allata est, ab Ordinariis factæ censeantur in vim Concilii, scilicet jure delegato, non autem auctoritate ordinaria, nulla ex iis educi potest conjectura, quod interrupta fuerit possessio nostri Monasterii, ejusque Superioris, aut quod iis illatum aliquid fuerit detrimenti, ut scitissime advertit *Rot. coram Bich. decis. 264. tom. 4. num. 20., & coram Pamphil. cit. decis. 65. num. 4., ibi = Nec obstant Visitationes Episcoporum, quia ultra, quod illa dantur confusæ, & diminutæ, ne ex illis possit apparere, an fuerint factæ auctoritate ordinaria, vel potius delegata, constat, fuisse factas vigore Sacri Concilii Tridentini, & non jure*

jure ordinario, quod etiam visum fuit DD. admodum verosimile, quia ante Concilium non extendebatur aliqua Vistatio, & quæ dantur in Summario Episcopi, omnes sunt post Concilium, & ideo censentur in vim illius factæ, & non auctoritate ordinaria; Unde ex eis non potest dici interrupta quasi possessio Abbatis, neque quoad illam in aliquo ei præjudicatum.

67 Et perperam urget Pars Adversa Institutiones, quæ ab Episcopis datae sunt illis, qui a Capitulo electi, & a Generali Præposito approbati fuerunt ad regimen Curæ Animarum in Ecclesiis Parochialibus nostri Ordinis. Nam hujusmodi Institutiones relatæ in Summario numer. 33. per tot., quæ proprie non dicuntur collatiivæ tituli, sed mere authorizabiles locum habentes etiam in Beneficiis Regularibus, quibus adjuncta est Cura Animarum, ut scitè explicat Leuren. in For. Benefic. quæst. 7. tom. 2., nullam facere conjecturam possunt subjectionis Episcopali jurisdictioni, uti de ipsis agens Institutionibus datis ab Episcopo Premisliensi nostris Beneficiatis definivit Rot. in cit. Premislien. Præpositura 27. Februarii 1760. §. II. coram Rmo P. D. Ratta, ibi = Nihilque adversantur Institutiones per Episcopos Premislienses Prævorscensibus Præpositis datæ. Quum enim res sit de Præpositura adne- nam habente Curam Animarum, Administrationemque Sacramentorum, institutiones nihili officiant Ecclesiæ Conventualitati, quippe quæ non intelliguntur propriæ, ac tituli collatiivæ, sed mere authorizabiles, quæ locum habent in Beneficiis, & Ecclesiis etiam Conventualibus aduexam habentibus Curam Animarum, & Administrationem Sacramentorum, quorum respectu Regularis Præpositus subest Episcopali jurisdictioni, utcumque ex Voto Obedientiæ Superioribus Ordinis in reliquis subiectus remaneat =, & in Confirmatoria 22. Januarii 1761. coram eodem.

68 Deterrima denique omnium est Instantia illa anni 1764. excitata a Promothore Fiscali Curæ Cracoviensis adversus Prædecessorem Præpositum Miechoviensem. Vix enim Præpositus Generalis illius temporis perspicua fecit Curæ Episcopali sua Exemptionis privilegia, atque ostendit, se a Sede Apostolica tamquam Generalem, & Caput Ordinis fuisse confirmatum, statim eadem instantia floccifecta est, neque ullum amplius progressum habuit. Quinimo in posterum tum idem Præpositus, quamdiu vitam egit, tum Reverendissimus Dominus Matthæus Buydecki Principalis ejus emeritissimus Successor semper sine ullo dissensu, aut querela permanserunt in vetustissima exemptionis possessione, atque omnes exercuerunt juris-

jurisdictionis actus, uti sunt actus Visitationum, electionum, deputationum, approbationum, remotionum, sequē perpetuo Generales totius Ordinis inscripserunt, *Summariorum* 17. *litt. V.*, & *T.*, *num. 18. litt. BB.*, & *CC.*, *n. 19. 20.*, & *21.*, & *num. 33. litt. L. M. N.*, & *DD.*. Tantum igitur abest, quod unica illa instantia aliqua ex parte labefactare potuerit nostram exemptionem, ut potius eam magis magisque confirmaverit, quemadmodum in proposito advertit *Rot. in Nullius, seu Marsscen. Jurisdictionis 7. Junii 1700. num. 38. car. bon. mem. Muto*, & late in *allegat. dec. 2. num. 22. de Offic. Ordin. cor. Falconer.*

69 Quæ cum ita sint, nemo sane in hac multitudine, & copia monumentorum, quæ nobis præsto sunt, inficiabitur, quod plenissime vindicata sit ab omnibus fallaciis, & æquivocis Partis Adversæ vetustissima exemptionis possessio, qua semper potiti sunt Generales Præpositi Michovienses. Reliquum ergo est, ut RR. PP. pro eo, quo feruntur, studio reddendi unicuique jus suum, coerceant injustissimas vexationes, quas nunc Reverendissimus noster Generalis Præpositus, & Canonici Ordinis Sancti Sepulchri immerito perferunt, iisque in ea, in qua semper fuerunt, & actu manent possessione Exemptionis *manutentionem* concedant, uti nos iterum humillime postulamus. Quare &c.

Joseph Aurelius Missini)
 Joachim Pescatori) Adv.
 Joannes Devoti)
 Dominicus Franci.

COPIES

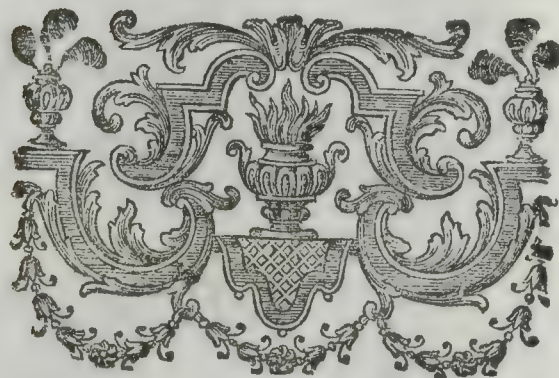
THE
LIBRARY
OF THE
MUSEUM
OF
COMPARATIVE ZOOLOGY
AND
ANATOMY
OF THE
MUSEUM OF
COMPARATIVE ZOOLOGY
AND
ANATOMY

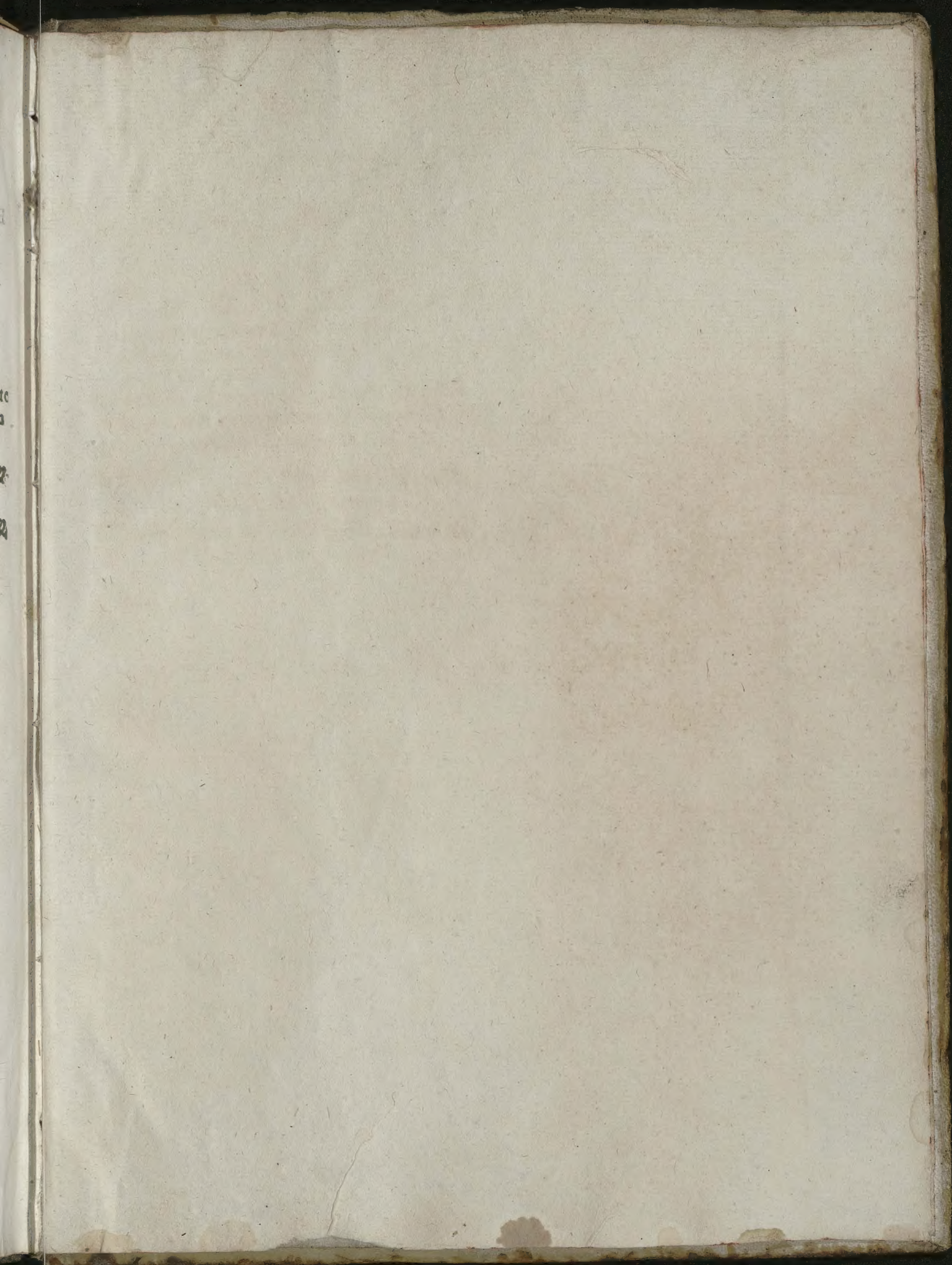
THE
LIBRARY
OF THE
MUSEUM
OF
COMPARATIVE ZOOLOGY
AND
ANATOMY

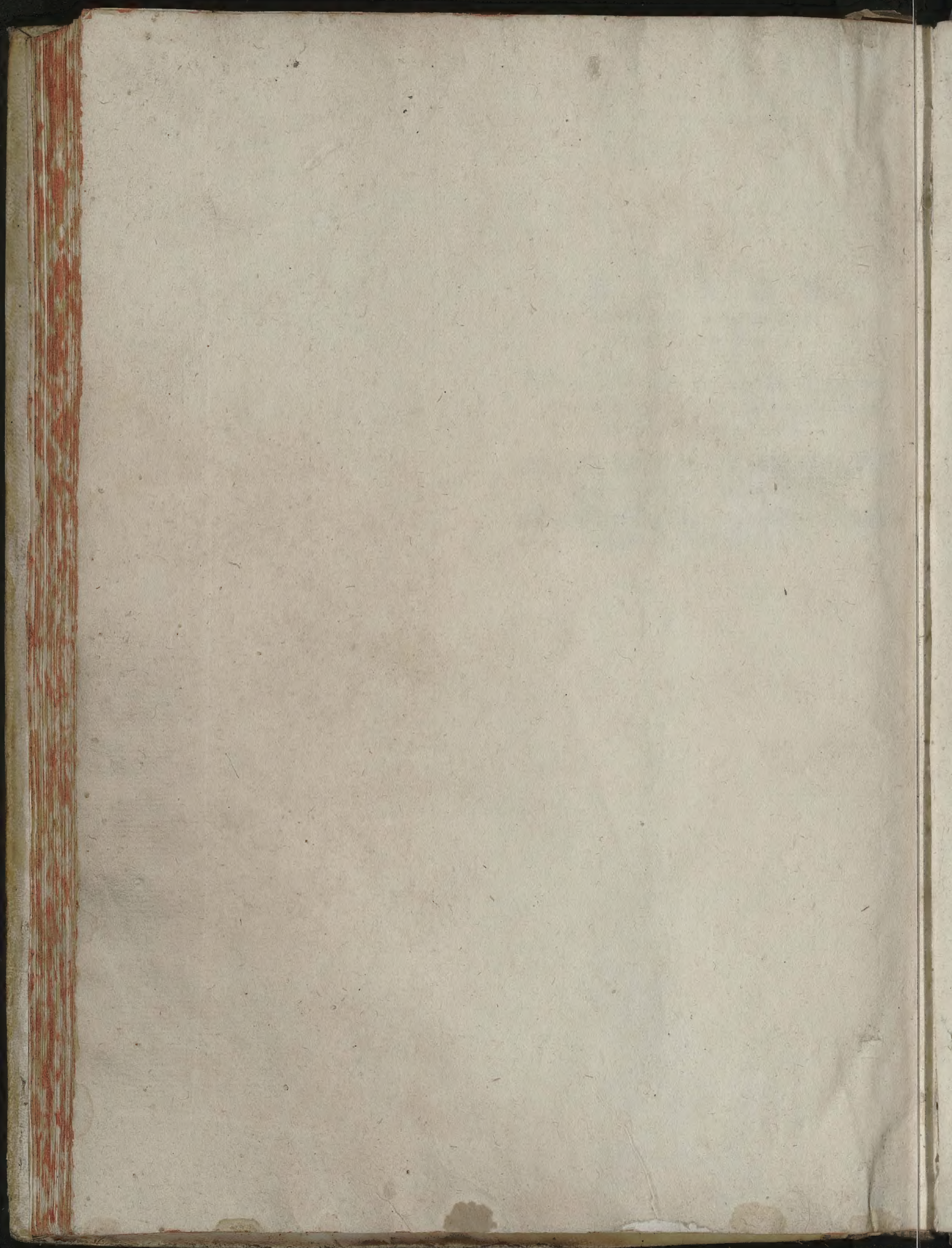
R. P. D.
A Z E D O
Cracovien. Exemptionis .
Super Manutentione .

P R O
Rmo D. Matthæo Buydecki Præposito
Generali Canonorum Regularium
Ordinis SS. Sepulchri .
C O N T R A
R.D. Promothorem Fiscalem Curia
Episcopalis Cracovien.

A
Restrictus Facti, & Juris .
8
Typis Lazzarini 1777.

P. P. DOM KSIĄŻKI
— ANTYKWARIAT —

* 008290

0022383

Biblioteka Jagiellońska

